

Școala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci

ALTERNATIVE EDUCATIONALE

**REVISTĂ DE SPECIALITATE
PENTRU CADRELE DIDACTICE**

NR. 4, IULIE 2022

Tecuci

ALTERNATIVE EDUCAȚIONALE

ISSN 2668-4446, ISSN-L 2668-4446

REVISTĂ DE SPECIALITATE PENTRU CADRELE DIDACTICE

"Smart and funny learning!"

NR. 4, IULIE 2022

APARIȚIE ANUALĂ

COLEGIUL REDACȚIONAL:

PROF. Tudorache-Marin Viorica- redactor șef

Prof. Movileanu Maricica

Prof. Epure Nicoleta

Prof. Golea Florentina Marieta

Prof. Paraschiv Mirela Magda

Prof. Parvana Dumitra

Prof. Țărălungă Elena

REFERENȚI ȘTIINȚIFICI:

Prof. Univ. Dr. MARIN SIMONA, DPPD, UNIV. "DUNĂREA DE JOS" DIN GALAȚI

Conf. Univ. Dr. ȚOCU RODICA, DPPD, UNIV. "DUNĂREA DE JOS" DIN GALAȚI

ISSN 2668-4446, ISSN-L 2668-4446

Cuprins:

1. Alfabetizarea lingvistică prin formarea abilităților de lectură în familie-educație parentală, prof. Tudorache-Marin Viorica, Șc. Gimn."D. Sturdza" Tecuci.....	pag. 4
2. Organizarea activităților de tip outdoor cu preșcolarii, educatoare Pavel Verona Marilena Liceul Tehnologic nr.1 Cudalbi.....	pag. 6
3. Literația și gândirea critică pentru învățare, prof. învă. primar Țărălungă Elena, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci.....	pag. 9
4. Predarea online cu ajutorul instrumentelor digitale, prof. Gabor Raluca, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci.....	pag.12
5. Tabla interactivă, suport pentru educația digitală în școli, prof. învă. primar Parvana Dumitra, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci.....	pag. 15
6. Design Thinking - o metodă inovativă ce deschide noi oportunități pentru dezvoltarea holistică a copiilor, prof. învă. primar Berdilă Anica, Șc. Gimn. Nr. 28, Galați,.....	pag.18
7. Bullyngul nu este o soluție , prof.înv.primar, Tânjală Lenuța, Liceul Tehnologic ”Costache Conachi, Pechea-Galați.....	pag.20
8. Educația fără discriminare, Plesu Felomela, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci	pag. 23
9. Rolul evaluării școlare, Inspector școlar, prof. Oprișan Maria Magdalena.....	pag 25
10. Dezvoltarea creativității elevilor prin utilizarea metodelor interactive, prof Golea Florentina, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci.....	pag. 28
11. Google forms ca mijloc alternativ de testare , prof. Movileanu Maricica, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci.....	pag. 34
12. Jocul de rol la matematică, prof. Buscă Lăcrămioara, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci..	pag. 37
13. Jocul didactic în predarea religiei la învățământul primar, prof. Svetlana Ceapă, Șc. Gimn. „Miron Costin”, Galați.....	pag. 41
14. Valorizarea unor metode active în învățământul preșcolar, prof. Lazăr Lilica, Grădinița p.p. Prichindel Tecuci.....	pag.44
15. Metoda termenilor cheie, prof. Tudorici Livia-Camelia, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci.....	pag. 46
16. Metode interactive folosite în învățământul preșcolar , prof. învă. preșcolar: Susanu Melania, Grădinița P.P., Prichindel” Tecuci.....	pag. 48
17. Teoria inteligențelor multiple, prof. Ghica Claudia – Mariana, Șc. Gimn „D. Sturdza” Tecuci	pag. 50
18. Altfel de rezumate, prof. Epure Nicoleta, Șc. Gimn. „D. Sturdza” Tecuci.....	pag.54
19. Triunghiul ”factorilor determinanți ai educației, prof. Poenașu Cătălin, Colegiul Național „Spiru Haret” Tecuci, prof. Poenașu Georgiana-Cosmina, Șc. Gim. Nr. 1 Poiana.....	pag.56
20. Metode interactive de grup folosite în învățământul preșcolar, prof.înv.preșcolar Zamfir Monica, Grădinița P.P. „Prichindel” Tecuci.....	pag. 59
21. Jocuri pentru minți istețe, Prof.Paraschiv Mirela –Magda, Șc.Gimn.”D.Sturdza”Tecuci,	pag. 63
22. Jocuri terapeutice pentru copiii cu ADHD, prof. Dănăilă Mirela, Liceul Tehnologic ”Costache Conachi” Pechea	pag. 66
23. Proiectul școlar tematic, prof. Marinela Teodora Nicolau, C. ”Ana Aslan” Brăila	pag. 68
24. Relații și interacțiuni educaționale în clasa de elevi, Irimia Mioara, Șc. ”Iorgu Iordan” Tecuci.	pag 70

Alfabetizarea lingvistică prin formarea abilităților de lectură în familie

Educație parentală

Prof. TUDORACHE-MARIN VIORICA,

Școala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci

Un studiu american realizat în 2019 susține faptul că atunci când citim creierul nostru simulează experiențe reale, de parcă le-am trăi direct; peisajele, sunetele, mirosurile și gusturile descrise pe pagină, activează diferitele zone ale creierului care sunt folosite pentru a procesa aceste experiențe în viața reală, lucru care nu se întâmplă când ne uităm la televizor sau ne jucăm un joc video.

Cititul ajută la creșterea atenției copilului, îmbunătățește capacitatea de a gândi clar, are o influență pozitivă în formarea relației părinte - copil, dezvoltă abilitățile cognitive ale copilului, ajutându-l în alfabetizarea lingvistică.

Prin creșterea creativității și imaginației copilului, cititul facilitează o stare de relaxare care împrăștează mintea și face creierul să fie mai activ și mai eficient.

Există cărți special concepute, cu texte care îi poate ajuta pe copii să se pregătească pentru ceea ce ar putea experimenta în viața reală, ajutându-i să înțeleagă mai bine situațiile pe care le trăiesc. Cu ajutorul cărților, copiii dobândesc niște abilități de bază pentru a face față acestor situații cu mai multă seninătate.

Cărțile pot ajuta copiii (dar și adulții) să-și aprofundeze cunoștințele despre emoții, de la creșterea conștientizării și acceptării stărilor emoționale, până la promovarea comportamentelor și a strategiilor de management pozitiv.

A învăța să citești, a-ți dori să citești cărți noi și să le recitești pe cele pe care le cunoști deja, poate duce la o creștere semnificativă a stimei de sine.

Iată câteva modalități concrete prin care putem cultiva dragostea de lectură la copii, de vârste foarte fragede:

- citiți copilului cu voce tare de la vârste cât mai fragede - influențează conexiunile între diversele părți ale creierului, stimulându-i atenția, răbdarea și limbajul;
- faceți din ora de lectură o rutină zilnică, indiferent de momentul zilei;
- lăsați cărțile la îndemâna copiilor prin toată casa;

- construiți un loc special, dedicat lecturii;
- citiți cu intonație, pe voci, ca un actor;
- folosiți ilustrațiile pentru a atrage atenția asupra personajelor, locației, acțiunii, emoțiilor;
- din când în când, întrerupeți lectura pentru a explica sensul anumitor cuvinte și a vă asigura că a înțeles acțiunea, puneți-i întrebări care să-l provoace, să-l pună în pielea personajului, sau să-și amintească o întâmplare din viața lui;
- faceți activități inspirate din cărți - dacă citiți o carte cu și despre animale, mergeți în vizită la grădina zoologică, colorați sau desenați animale, decupați, costumați-vă în animale, organizați un joc cu/despre animale după modelul poveștii citite, etc.;
- alegeți cărți potrivite vârstei și nivelului de înțelegere ale copilului, cărți amuzante pline de umor și joacă, ce îi învață pe copii să fie curajoși, empatici, generoși, etc;
- mergeți cu copiii la bibliotecă, împrumutați o carte, sau participați la ateliere educaționale;
- niciun cadou fără o carte - faceți-vă un obicei din a introduce în cadouri cărți pentru copii, indiferent de ocazie: Crăciun, Paște, ziua de naștere a copilului sau a unui prieten al copilului. Alegeți cartea împreună cu copilul, astfel el va asocia cărțile cu daruri aducătoare de bucurie pentru el și pentru cei din jurul lui;
- citiți întâi cartea, apoi vedeți filmul sau animația - copilul va fi încântat când va vedea filmul pentru că știe deja multe amănunte despre acțiune și personaje, va urmări mai ușor acțiunea și veți putea vorbi despre asemănări și deosebiri;
- fiți un exemplu pentru copilul dumneavoastră - chiar dacă îi vorbim despre frumusețea cărților, copilul are mare nevoie să ne vadă pe noi, adulții, cu cartea în mână, altfel, ei nu vor deveni "cititori din plăcere".

Cititul regulat îi ajută pe copii să-și dezvolte abilitățile de citire, iar odată cu acestea, încrederea lor în sine crește pe măsură ce vad ceva ce s-au angajat să devină realitate.

Cărțile oferă oportunitatea de a vorbi despre situații din lumea reală în moduri adecvate vârstei. Copiii preferă în special cărțile în care personajele sunt de vârsta lor și fac lucruri pe care și ei le fac în viața de zi cu zi. Prin urmare, copiii pot găsi în cărți soluții la diferite situații

reale, cum ar fi jocul colectiv, schimbul de jucării, dar și diferite experiențe cum ar fi mersul la școală sau mersul la dentist.

Să facem din lectură un mod de petrecere a timpului liber, un mod de dezvoltare personală, un mod de informare și evoluție și cu siguranță ne vom bucura împreună cu copiii noștri de magia lecturii.

ALTERNATIVE EDUCATIONALE

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR DE TIP OUTDOOR CU PREȘCOLARI

Educatoare PAVEL VERONA MARILENA

Liceul Tehnologic Nr.1 Cudalbi

Protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, educația outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu. Reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun sălile de clasă, poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc.

Educația outdoor facilitează procesul de învățare al copiilor care întâmpină dificultăți în acest sens, oferă un climat diferit de învățare. Contribuie la dezvoltare personală atât a celor care o aplică, cât mai ales a copiilor, facilitează dezvoltarea spiritului de echipă – conexiunea între preșcolari și cadrele didactice, oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale care asigură bunul mers al societății

Obiectivele educației outdoor sunt:

- Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea muncii în echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere, etc
- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare
- Oferirea unui cadru stimulativ de învățare
- Oferă posibilitatea creării unui mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată – permite escaladarea unor nivele înalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

În educația outdoor copiii învață totul în mod practic, activ, prin experiențe personale la care apoi reflectă pentru a extrage învățăturile. Acest mod de învățare, se numește experiențial-
Înveți cu creierul, mâinile și inima!

În cadrul domeniului Limbă și comunicare, la grupele mari de preșcolari, activitățile se pot ține în aer liber și pot îmbrăca diferite modalități de realizare:

- punerea în scena a unei povești, după ce în prealabil aceasta a fost citită în sala de grupă -
- putem solicita copiilor să schimbe firul epic al poveștii - identificăm anumite elemente naturale cu care copiii pot scrie: pe pământ, pe pietre sau frunze
- începem o poveste alegând un obiect din natură (un copac, o floare, etc) și încurajăm copiii să continue povestea - poveste cu început dat
- creăm împreună cu copiii un loc sau mai multe locuri de citit (atunci când avem ca mijloc de realizare amomenyului de poveste la grădiniță, putem merge în acel loc)
- încurajăm preșcolarii să compună poezii cu diverse obiecte din jur (copaci, iarba, etc).

Domeniul Știința - activitatea matematică-oferă și ea oportunități care mai de care mai diversificate, prin compunerea sau rezolvarea de probleme, preșcolarii sunt puși în situația de a evalua în cifre exacte anumite aspecte, spre exemplu:

- se pot aduna o grămadă de pietre din care profesorul și fiecare copil își vor alege una, compară piatra aleasă de noi cu cea a copiilor, cine are piatra cea mai mare sau piatra cea mai mică, se desenează cu creta
- în curtea grădiniței copiii sunt puși să formeze diferite figuri geometrice, astfel vor învăța într-un mod interactiv
- se poate măsura curtea școlii sau poate grădina cu flori, etc.

Există o serie de programe de educație outdoor care pot fi utile în diferite contexte și în funcție de nevoile existente/identificate, astfel ca se pot utiliza astfel de programe axate pe sănătate și educație fizică, știința mediului, management și psihologie.

Un exemplu de program de educație outdoor axat pe educație fizică ar putea avea efect preventiv-educativ-terapeutic, ar putea duce la scăderea numărului de copii cu obezitate crescută (programul ar putea include exerciții fizice, plimbări în aer liber, discuții libere într-un cadru relaxant și motivant); un program de educație outdoor axat pe cunoașterea mediului ar avea ca efect informarea elevilor cu privire la problemele de mediu din comunitatea lor, conștientizarea cu privire la impactul pe care acțiunile lor le au asupra mediului (se poate organiza o activitate de ecologizare, sau orice alte activități relevante în abordarea problemei identificate - o caracteristică importantă a educației outdoor este aceea că permite un grad ridicat de creativitate).

Pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există și o serie de nevoi la care educația outdoor poate răspunde și anume: nevoia de a fi respectat, inclus social, de a fi activ și responsabil, nevoia de a te simți în siguranță.

Nevoia de a se simți respectat – derularea de diferite activități în aer liber incurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți ca deciziile sale contează pentru ceilalți; copiii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.

Nevoia de a fi responsabil– activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini (educația outdoor este printre altele o formă de învățare organizată și structurată, astfel ca profesorul trebuie să aibă în vedere implicarea tuturor copiilor în activitățile propuse); sub supravegherea educatorului, fiecare copil primește diferite responsabilități și sarcini pentru atingerea scopului propus (daca se optează pentru o activitate de ecologizare, un preșcolar poate primi sarcina de a curăța pomii, altul are sarcina de a uda florile – este important însă ca prin comunicarea cu preșcolarul, profesorul să-i insuflă acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului.

Nevoia de a fi activ– implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, nu va aduce decât beneficii dezvoltării fizice, psihice ale copilului.. Jocul este o caracteristică principală a copilăriei, de aceea este important ca copiii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ.

Nevoia de a fi inclus social – poate cea mai importantă caracteristică a educației outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăși unele dificultăți ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoționale sau economice), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră ca mediul din interiorul clasei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

Nevoia de a se simți în siguranță interiorul clasei este mult mai sigur pentru copii, în timp ce mediul exterior implică diferite riscuri și situații neprevăzute care pot avea efect negativ. Întrucât educația outdoor se adresează unui public larg, indiferent de vârstă, nevoile sunt similare și pentru cei mici și pentru cei mari, acest tip de educație trebuie să acorde locul cuvenit acestor nevoi indiferent de vârsta copilului.

Literația și gândirea critică pentru învățare

Prof. învă. primar ȚARĂLUNGĂ ELENA
Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza” Tecuci

În fiecare an, cu ocazia evaluărilor naționale care se aplică la clasele a patra și a șasea se vorbește despre analfabetismul funcțional. Rezultatele elevilor români indică o capacitate scăzută de înțelegere și interpretare a unui text. Analfabetismul funcțional își pune amprenta asupra întregului proces educațional. De aceea, este important să sprijinim copilul în dezvoltarea competențelor de literație. Ce sunt acestea, de ce sunt importante și cum le putem dezvolta /verifica ?

Ce este literația?

În unele dicționare, literația este definită ca abilitatea de a citi și a scrie. [Competențele de literație](#) țin de relaționarea cu un text, adică de un ansamblu de acțiuni care presupun mai mult decât receptarea unor semne sau ideograme. O persoană literată înțelege textul pe măsură ce îl parcurge. Chiar după prima lectură, ea este capabilă să selecteze, interpreteze și utilizeze informații din text. De asemenea, poate forma alte texte sau opinii pe baza celui citit.

De ce sunt importante competențele de literație?

Un copil care are dificultăți în a înțelege un text de la prima lectură va învăța mai greu sau chiar nu va reuși să-și formeze anumite competențe. Este dificil pentru un elev să evolueze, dacă după lectură nu reușește să obțină informații specifice și să le folosească. Pe termen lung, consecințele sunt la fel de îngrijorătoare. Abilitățile slabe de a interacționa cu un text predispun la eșecuri profesionale. De aceea, literația trebuie să fie o prioritate în educația copilului.

Cum putem dezvolta competențele de literație ?

❖ [HARTA TEXTULUI](#)

- ✚ Problema țintită : comprehensiune
- ✚ Resurse: Fișă cu un organizator grafic, caiet, creioane colorate, foarfecă, lipici.
- ✚ Mod de lucru: individual/ în perechi/ pe grupe

Descrierea activității:

- Se citește textul repetat pentru o cât mai bună fluentă. După ce au citit, elevii au ca sarcină să sintetizeze elementele importante ale textului: titlul, autorul, personajele, problema care a declanșat acțiunea, momentele acțiunii, deznodământul. Copiii o pot completa cu ajutorul imaginilor pe care le decupează și le lipesc în căsuțele potrivite (la clasele a III a și a IV-a, elevii pot scrie informațiile cerute) .Harta textului este un organizator grafic cu forme foarte diferite, în funcție de vârsta copiilor și de obiectivele propuse.

INTEROGAREA AUTORULUI

Problema ținută : comprehensiune, reflecție și evaluare

Resurse: Textul ce urmează a fi citit

Mod de lucru: individual/ în perechi/ pe grupe

Descrierea activității:

- Alegeți un pasaj pe care veți demonstra această strategie elevilor. Pasajul ar trebui să permită discuții profunde, la care elevii să poată contribui alături de dvs. Pentru început, folosiți un text literar/ ficțiune. Puteți recurge la gândirea cu voce tare (făcându-vă gândirea despre text transparentă în fața elevilor): *Ce vrea oare să spună autorul aici? Ce imagine mintală vrea autorul să-mi creez despre această scenă? Ce aș putea să cred din text? Oare de ce acum ne spune acest lucru autorul? Ce mă face să cred asta? Oare de ce folosește autorul acest cuvânt / această expresie? Ce alt cuvânt/ expresie la fel de puternic(ă) ar fi putut folosi? Ce vrea autorul să simt față de acest personaj? Ce mă face să cred asta?* Pentru a exersa, expuneți în loc vizibil aceste întrebări (sau întrebări asemănătoare, dar similar de generale – nu particularizate pe text) sau oferiți fiecărui elev bilețele pe care ele sunt scrise. Dacă lucrați cu toată clasa sau cu un grup, cereți-le elevilor să citească în perechi și să își adreseze, precum și să răspundă la întrebări.

Cum putem evalua competențele de literație?

❖ JURNAL CU DUBLĂ INTRARE

Problema ținută : comprehensiune, reflecție și evaluare

Resurse: Fișă cu textul așezat astfel încât să existe o coloană liberă pentru notițe.

Mod de lucru: individual

Descrierea activității:

-Înainte de activitate : Se citește textul cursiv, cu intonație.

- În timpul activității : Elevii recitesc textul independent și subliniază cu creionul pasaje din text care le-au atras atenția și le-au plăcut sau nu, deoarece le-au amintit de o experiență personală sau din alte motive. În spațiul liber aflat în dreapta sau în stânga textului vor comenta pe scurt ideile selectate, precizând: de ce le-au ales, la ce i-au dus cu gândul, ce au simțit când le-au citit, dacă sunt de acord sau nu cu opinia scriitorului etc. Comentariile se pot face și cu simboluri vizuale. Prin folosirea Jurnalului cu dublă intrare copiii stabilesc o legătură strânsă între text și experiența lor (reflectează la aceste aspecte) și își perfecționează abilitățile de interpretare.

Concluzii:

Strategiile de literație prezintă mai multe avantaje în practica școlară asigurând: înțelegerea textelor de specialitate facilitând învățarea; fixarea cunoștințelor prin asocieri cu informații anterior asimilate; durabilitatea informației; aplicabilitatea cunoștințelor; facilitează motivarea, implicarea și activizarea elevilor în învățare.

Predarea online cu ajutorul instrumentelor digitale

Prof. Gabor Raluca,

Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza” Tecuci

Folosim instrumente digitale în procesul de predare-învățare-evaluare pentru ca însușirea cunoștințelor să fie atractivă pentru elevi. Odată cu tranziția recentă a multor domenii spre mediul online, educația a fost, la rândul ei, nevoită să se adapteze noilor cerințe pentru a continua să satisfacă nevoile elevilor, ale studenților și ale profesorilor. Predarea online presupune mult mai mult decât folosirea unui dispozitiv conectat la internet în locul unei săli de clasă. Este nevoie, de asemenea, de adaptarea modului de predare și de interacțiune cu elevii la noile cerințe.

De ce avem nevoie de aceste instrumente digitale?

Amintesc faptul că predarea online nu presupune doar o schimbare de mediu fizic – de la clasă, la propriul dormitor. Elevilor le lipsește interacțiunea directă cu profesorul și cu prietenii, nu mai există pauzele în care se pot juca, discuta sau relaxa cu ceilalți elevi. Din acest motiv, este nevoie să le oferim un alt tip de stimulare în timpul cursurilor. Știm deja că scrisul după dictare (ca formă de predare) și redarea unor informații cuvânt cu cuvânt (ca formă de evaluare) nu se regăsesc printre cele mai eficiente și atractive metode folosite la clasă. În mediul online, acestea au și mai puțină utilitate.

Ce tipuri de instrumente digitale există?

Aplicații pentru chestionare / sondaje de opinie

Aceste aplicații pot fi utile atunci când dorim să aflăm opinia elevilor despre un anumit subiect, dar și atunci când dorim să testăm nivelul de cunoștințe.

Mentimeter și **PollEverywhere** pote fi folosite în diferite momente ale orei de curs.

De exemplu, la începutul orei de curs, pot fi utile pentru a afla care sunt așteptările elevilor, care este nivelul actual de cunoștințe despre o anumită temă, ce concepte asociază cu un anumit cuvânt sau în ce măsură sunt de acord cu o afirmație, pe o scală de la 0 la 10, de exemplu.

În timpul orei de curs, aplicațiile pot fi utilizate pentru a testa nivelul de cunoștințe al elevilor (prin adresarea de întrebări cu răspunsuri multiple). Totuși, în acest caz, cele două platforme sunt adecvate pentru un număr redus de întrebări (1-3); pentru a crea teste cu un număr ridicat de întrebări, sunt mai potrivite aplicațiile pentru evaluarea cunoștințelor.

La finalul orei de curs, aceste instrumente digitale pot fi folosite pentru a obține feedback cu privire la curs (prin răspunsuri deschise sau prin acordarea de note) sau pentru a le permite elevilor să adreseze întrebări.

Aplicații pentru evaluarea cunoștințelor

Utilizarea unor instrumente digitale poate transforma testarea cunoștințelor într-o activitate distractivă și interactivă, reducând anxietatea pe care mulți elevi o resimt atunci când aud cuvântul „test”. Aceste aplicații sunt folosite mai ales pentru recapitulări sau învățarea prin joc. Se recomandă precauție în cazul în care doriți să le utilizați pentru teste oficiale, la care elevii vor fi evaluați printr-o notă în catalogul școlar, deoarece pot apărea dificultăți tehnice.

Kahoot! este un instrument foarte bun pentru testarea cunoștințelor tuturor elevilor, în timp real, la curs. Este nevoie de prezența profesorului pentru ca elevii să vadă întrebările. Alte aplicații, precum **Educaplay**, **Quizizz** sau **LearningApps**, pot fi utilizate atât la curs, cât și în afara lui (de exemplu, ca temă de casă), deoarece pot fi accesate oricând printr-un link oferit de profesor. **Quizlet** permite crearea de *flashcards*, niște cartonașe foarte utile pentru procesul de învățare, deoarece elevii se pot autoevalua și pot decide ce informații necesită aprofundare.

Aplicații pentru gândire creativă / exerciții de imaginație

Scopul școlii nu este numai acela de a dobândi informații din diferite domenii, ci și acela de a le permite elevilor să gândească critic, să își exprime opiniile sau sentimentele într-un cadru sigur și să formeze relații. În acest sens putem folosi **Padlet** și **Checkin**.

Padlet le oferă elevilor posibilitatea de a lucra în echipă și de a aduna idei în timp real, eliminând unele probleme care apar, de obicei, în mediul fizic (inhibiția sau frica de a fi judecat, nevoia de a aștepta să ne vină rândul să vorbim). Fiind o aplicație pentru gândire creativă, poate fi utilizată în diferite moduri, scopul depinzând doar de creativitatea profesorului. **Checkin** este un instrument care generează întrebări ce pot fi folosite pentru a destinde atmosfera sau pentru a-i ajuta pe elevi să se cunoască mai bine între ei.

Aplicații pentru organizare / prezentarea informațiilor

Mediul online a eliminat creta și buretele, dar folosirea de instrumente digitale le permite profesorilor să își prezinte informațiile pe o tablă mult mai interactivă și captivantă. Clasicele prezentări PowerPoint au devenit deja un lucru obișnuit pentru mulți elevi. Instrumentul cel mai apropiat de o tablă obișnuită este **Classroomscreen** – o tablă digitală care ne permite, pe lângă adăugarea de texte, să facem cursurile mai interactive. Ca o alternativă la prezentările

PowerPoint, există platforma **Prezi**. Cu ajutorul instrumentului **MindMup** putem crea *mind maps* (hărți mentale care ilustrează modul în care sunt relaționate diferite concepte), iar platforma **Textfixer** poate fi utilizată (și) pentru a genera liste aleatorii – utile, de exemplu, când vrem să împărțim elevii pe echipe.

ALTERNATIVE EDUCATIONALE

TABLA INTERACTIVĂ, SUPORT PENTRU EDUCAȚIA DIGITALĂ ÎN ȘCOLI

Prof. învă. primar PARVANA DUMITRA
Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza” Tecuci

Trăim în secolul culturii digitale, iar una dintre preocupările sistemului de învățământ românesc este adaptarea continuă la noile tendințe în ceea ce privește metodele de predare moderne. Integrarea sistemelor digitale de ultimă generație, precum computerul sau tabla interactivă, în procesul educațional, a devenit o necesitate și nu mai este privită ca un fenomen modern.

Rolul profesorului nu mai este doar acela de a transmite informația către elevi. Provocarea constă acum în captarea atenției acestora și menținerea concentrării lor pe parcursul întregii ore de curs. Totodată, profesorul trebuie să fie informat cu privire la noile tehnologii în educație și metodele de predare-învățare moderne. Doar așa va putea înțelege tinerele generații și le va oferi informații de calitate și atractive la ore. Noile generații intră în contact de la vârste tot mai fragede cu tehnologia modernă, care îi atrage ca un magnet. Faptul că sunt obișnuiți cu astfel de stimuli de mici, face ca sistemele digitale moderne să reprezinte singura soluție suficient de atractivă încât să îi motiveze, să îi determine să fie activi la ore și să îi ajute să rețină mai ușor informația.

Ca și argumente ale folosirii tehnologiei în școală, am putea enumera:

- *Utilizarea tehnologiei în sala de clasă promovează învățarea activă și oferă feedback în timp real;*
- *Tehnologia permite participarea deplină a tuturor elevilor;*
- *Cu ajutorul tehnologiei, educația devine mai distractivă și mai eficientă;*
- *Tehnologia poate automatiza o mulțime de sarcini obositoare;*
- *Tehnologia oferă acces la informații care îmbogățesc experiența de învățare.*

Înțelegând nevoia permanentă de perfecționare și modernizare a procesului actual de predare, tehnologia modernă aduce câteva **soluții pentru educație digitală și învățământ interactiv**, care să ajute profesorii în activitatea din clasă. Un produs tot mai des utilizat în școlile din România este **tabla interactivă SMART**. Este un instrument ușor de utilizat, bazat

pe tehnologia electromagnetică, care sporește implicarea elevilor și transformă orele de curs în adevărate experiențe interactive.

Cum funcționează tabla interactivă SMART?

- Oferă răspuns rapid la comenzi, lucrând direct pe ea transmițând de pe laptop pe tablă;
- Vine la pachet cu stiloul interactiv, care îndeplinește și funcțiile unui mouse;
- Deși suprafața este sensibilă la atingere, tabla interactivă este rezistentă la șocuri și poate fi utilizată o perioadă îndelungată;
- Suprafața nu reflectă lumina și este ușor de curățat.
- Adnotările pe suportul de lucru, în prezentările Power Point, pe pagini de Internet sau în orice altă aplicație se realizează cu ușurință. Acestea se pot salva într-un folder, în orice format dorim, apoi se pot și printa.
- Software-ul SMART conține o bogată galerie de imagini specifice curriculei școlare și aplicații interactive ce acoperă orice domeniu de predare.

Beneficiile utilizării unei table interactive în cadrul orelor sunt multiple, iar rezultatele se văd într-un timp scurt:

Atenție și implicare

- Un prim beneficiu remarcat este reprezentat de **creșterea gradului de atenție și de implicare la ore în rândul elevilor**. Aceștia nu mai sunt plictisiți după câteva minute de asimilare de informații.

Inventivitate și creativitate

- **Utilizarea tablelor interactive sporește nivelul de inventivitate și creativitate**. Copiii sunt mai interesați de funcționalitatea acestora și exploatează noi opțiuni de utilizare.

Memorare

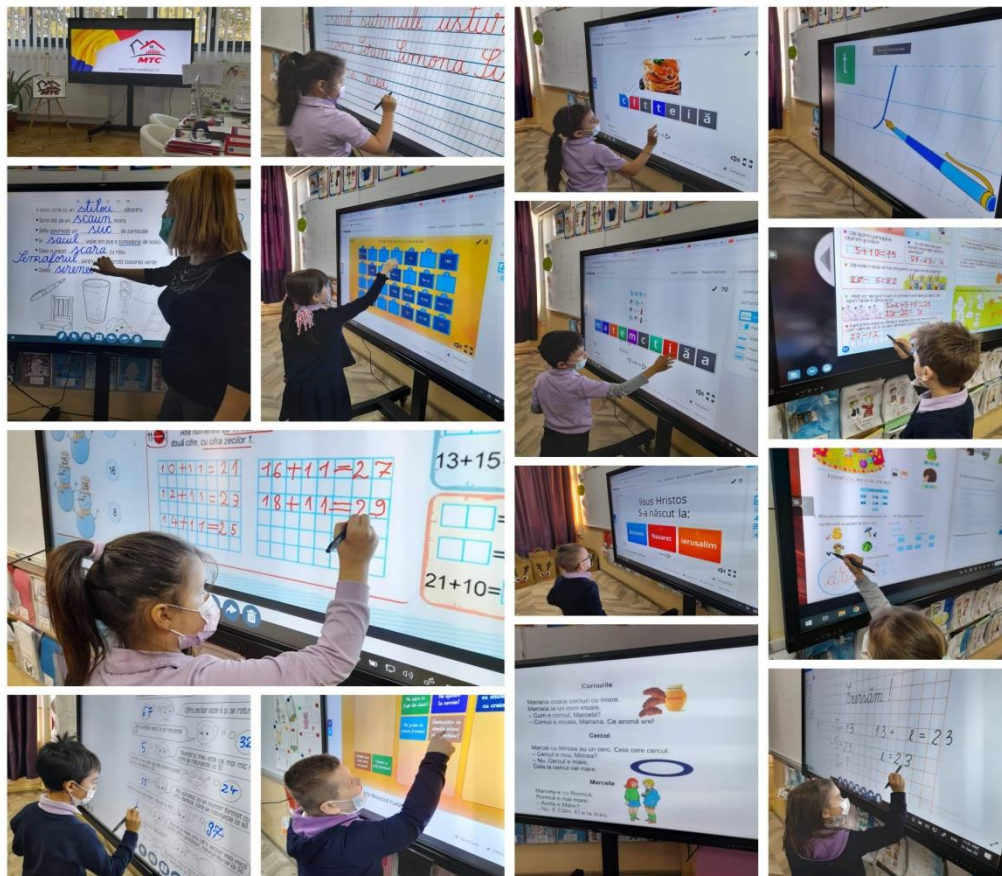
- Cu ajutorul tablei interactive, informația vine la pachet cu imagini specifice. Astfel, se poate remarca **creșterea capacității de memorare**, fiind antrenate atât memoria auditivă, cât și memoria vizuală.

Interacțiune

- Elevii devin mai activi, mai implicați și nivelul de competitivitate crește. **Copiii ies la tabla interactivă din plăcere și curiozitate, împinși de dorința de a interacționa**. Sunt antrenați în acest joc chiar și cei mai timizi sau introvertiți copii.

În concluzie, dotarea fiecărei săli de clasă cu table interactive asigură o experiență de învățare mult mai bună decât folosind doar metode clasice, ducând la creșteri semnificative ale concentrării, receptivității și implicării elevilor în timpul orelor.

Din activitățile noastre, desfășurate cu ajutorul tablei interactive SMART:

Bibliografie:

- <https://www.absolutoffice.ro/2022/01/28/tabla-interactiva-ce-avantaje-ofera/>;
- Digitaliada- „Ghid de utilizare a tablei interactive”;
- Pisau Aurelia, Lucrarea „Tabla interactivă”;
- Lidia Popov, Lucrarea „Unele aspect didactice în utilizarea tablei interactive”.

Design Thinking - o metodă inovativă ce deschide noi oportunități pentru dezvoltarea holistică a copiilor

Prof. înv. primar BERDILĂ ANICA

Școala Gimnazială Nr. 28, Galați

Capacitatea de inovare, abilitățile de comunicare, colaborare și gândire critică devin mai importante decât educația academică de până acum.. Scopul educației în viitor va fi pregătirea copiilor pentru inovație (și nu doar pentru universitate), pentru a aduce plus valoare în orice.

Gândirea-design / gândirea specifică designului / design thinking este de fapt o metodologie care vine la pachet cu un set de metode și tehnici împrumutate din trusa cu instrumente a designului. Design thinking ne invită, în plus, să fim colaborativi, să construim pe ideile celorlalți și să ieșim din bula unei discipline și să lucrăm în echipă cu oameni cu profesii diferite și perspective diverse.

Design Thinking în educație -În fiecare zi proiectăm modalități de a interacționa cu elevii în jurul conținutului. Putem urma un proces de proiectare pentru a fi mai intenționat cu privire la conectarea acestui conținut la interesele și dorințele elevilor de astăzi, prin aflarea mai multor lucruri pe care le fac în afara școlii, plus conectarea acestora la problemele reale ale planetei din zilele noastre.

Profesorii AJ Juliani și John Spencer propun ciclul LAUNCH, o schemă a etapelor design thinking –ului în școală:

1.Look, Listen, and Learn-(Caută-Ascultă-Învăță) În prima fază, elevii caută, ascultă și învață. Scopul aici este conștientizarea unei probleme sau a unui sentiment de empatie față de o audiență.

2.Ask Tons of Questions- Pune întrebări Plini de curiozitate, elevii pun multe întrebări.

3.Understanding the Process or Problem- Înțelegerea problemei Înțelegerea procesului sau a problemei printr-o experiență autentică de cercetare. Elevii pot efectua interviuri sau evaluări ale nevoilor, articole de cercetare, vizionarea clipurilor video sau analizarea datelor.

4.Navigate Ideas-Încercarea soluțiilor Elevii aplică noile cunoștințe dobândite la soluțiile potențiale. În această fază, propun , încearcă și analizează , combină idei și generează un concept pentru ceea ce vor crea.

5.Create a Prototype- Crearea prototipului În această fază, ei creează un prototip: o lucrare digitală sau un produs tangibil, o lucrare de artă , o acțiune .

6.Highlight and Fix- Iluminare și fixare Apoi, încep să sublinieze ce funcționează și să repare ceea ce eșuează. Scopul este de a vedea acest proces de revizuire ca un experiment plin de iterații, în care fiecare greșeală îi apropie de succes.

7.Launch to an Audience- Lansează către public În faza de lansare, trimit produsul unui public autentic. Împărtășesc munca lor cu lumea!

O provocare de design bazată pe conținutul din planul lecției. poate fi:

- cum ar fi diferit un personaj literar dacă ar fi fost contemporan cu ei,
- cum ar supraviețui ei, dacă ar rămâne blocați câteva zile în pustiu sau stepă,
- să gătească o rețetă de clătite, dar având toate cantitățile în fracții sau
- să calculeze toate cheltuielile săptămânale ale unui vecin nevăzător.

Când elevii au grijă de cei pentru care proiectează, ceea ce fac și învață brusc devine important.

ALTERNATIV

BULLYNGUL NU ESTE O SOLUȚIE !

Prof. înv. primar, TÂNJALĂ LENUȚA

Liceul Tehnologic „Costache Conachi,, Pechea-Galați

Bullying-ul , in speță, reprezintă un act de violență, fizică, verbală și psihică. Școala este mediul propice pentru descărcarea de frustrări, pentru că aici copilul poate manifesta lupta pentru putere. În cadrul școlii, elevul caută un individ inferior lui și face totul să-l domine și se folosește de el să scape de problemele sale (agresează, arată defectele fizice, jignește și pune diverse porecle).

Comportamentele de bullying exprimă o încercare de a obține ceva prin intimidare, fiind asociată cu așteptări de succes ale comportamentului agresiv.

Tipuri de bullying:

1. Bullying verbal-este specific acțiunii verbale sau scrise, rău intenționate, cum ar fi:

- -Frustrarea;
- -Injuriile;
- -Sarcasmul;
- -Amenințările;
- -Acuzele;
- -Limbaj obscen;

2. Bullying fizic- Presupune folosirea contactului fizic pentru a-i intimida pe ceilalți, prin:

- Intimidare fizică, amenințare, hărțuire ;
- Simularea violenței, ridicarea pumnului;
- Agresiune;
- Împingere;
- Deteriorarea lucrurilor celui alt;
- Gesturi obscene;
- Violență domestică;
- Violul conjugal;
- Hărțuirea sexuală la locul de muncă;
- Violarea spațiului personal;

- Încolțirea unei persoane în mijlocul unui grup.

3. Bullying social-Reprezintă deformarea reputației sau a relațiilor cuiva și include:

- Bârfitul, propagarea zvonurilor despre cineva, de exemplu la locul de activitate;
- Punerea unui individ într-o situație penibilă în public;
- Uzanza puterii formale, a titlului/funcției sau a situației financiare ca moduri de intimidare, amenințare, hărțuire și/sau vătămare;
- Sarcasmului la adresa cuiva;
- Etalarea intenționată a unui sentiment de jenă și nesiguranță;
- Îndepărtarea și izolarea unei persoane din punct de vedere social sau profesional;
- Subminarea cu intenție a bunăstării, stării de bine sau succesului unei persoane.

Stop Bullyng !

Bullying-ul are forme ascunse și se exprimă sub forma a diverse comportamente, a căror intenție este să impună suferință. Sunt lovituri vizibile, răni tratabile, însă și lovituri insinuante, răni ce nu au putere să ceară ajutor.

Important este, ca toți factorii de decizie, părinți, profesori, organe competente, să-și unească forțele pentru a înțelege fenomenul de bullying, consecințele acestuia și a veni cu idei și modalități de a-l stopa. Este nevoie ca bullying-ul să fie tratat serios de către părinți și profesori, pentru că repercusiunile produse sunt foarte periculoase.

În mod expres, familia trebuie să fie atentă la comportamentul copilului. Trebuie să observe tot ce este în neregulă cu copilul și să comunice cu el, arătându-i empatie, ajutor și înțelegere.

În mod cert, cei care devin agresori, văd acest comportament în familiile lor, la școală, pe internet sau în mass-media. Chiar și agresorii, la rândul lor, au nevoie de ajutor – trebuie să înțeleagă repercusiunile acțiunilor lor și că fac rău celorlalți. Din acest motiv, este important ca părinții să își educe copiii și să le inspire modele pozitive de comportament.

În Europa, România deține locul 3 în ierarhia celor 42 de țări în care a fost investigat fenomenul, potrivit unui raport al Organizației Mondiale Sănătății (OMS), cu 17% dintre copiii de 11 ani care au menționat că au agresat elevi cel puțin de trei ori în luna anterioară, procentajul celor de 13, respectiv 15 ani, fiind de 23%. Conform ultimilor date analizate la nivelul Ministerului Educației Naționale (MEN) pentru anul școlar trecut vorbesc despre 38.783 de cazuri de violență la nivel național. În 10 minute, un copil are posibilitatea să piardă încrederea

în sine și în ceilalți, iar consecințele pe timp îndelungat asupra dezvoltării emoționale și integrării sociale să fie deosebit de grave.

Cauzele apariției bullying-ului:

-Problemele ivite sunt și rezultatul dezechilibrului din familie. Familiile în care există violență dă posibilitate pentru formarea instinctului agresiv. Copiii urmează în comportament părinții, bunicii, rudele apropiate. Datorită acestor motive, violența domestică creează agresori. Copiii agresori au considerat că a fi puternic face ca ceilalți să se teamă de el.

- Părinții, în unele cazuri, își umilesc copiii și îi conving prin forță să facă unele lucruri, crezând astfel că le fac educație. Altă categorie de părinți, pun presiune pe copii, simțind nevoia de a de a arăta că sunt "cineva". Acești copii, sunt determinați astfel, să devină agresori crezând că atrag admirație. Copilul trebuie să aibă stimă de sine ridicată, consolidată permanent de părinți.

Ce putem face la școală?

- 1. Semnalați problema educatoarei / învățătoarei / dirigintei și insistați să ancheteze cazul și să se ia măsuri.
- 2. Deschideți problema ca temă de dezbatere în cadrul ședințelor cu părinții (cauze, efecte, prevenție).
- 3. Cereți ajutorul consilierului școlar din unitatea de învățământ pe care o frecventează copilul. În cazul în care în școală nu există un consilier, solicitați ajutorul directorului unității.
- 4. Dacă fenomenul se repetă de mai multe ori, solicitați conducerii școlii luarea unor măsuri disciplinare împotriva copilului care generează violența la nivelul clasei/școlii.
- 5. Numai în cazul în care observați că fenomenul se repetă și după sancționarea elevului și niciuna din măsurile luate nu au fost eficiente sesizați Inspectoratul școlar.
- 6. Dacă nici sesizările făcute la Inspectorat nu au niciun efect, mergeți la Poliție și depuneți o plângere. Nu încercați să rezolvați problema prin violență!

Linkuri utile:<https://www.kidscape.org.uk/>

BIBLIOGRAFIE:

www.scolifarabullying.ro și pe canalul de Youtube [Salvați Copiii România](#).

<https://www.bullying.co.uk/general-advice/what-is-bullying/>

<https://www.medicinenet.com/bullying/article.htm>

<https://www.medicalnewstoday.com/articles/324089#Bullying-has-serious-effects-on-health>

EDUCAȚIA FĂRĂ DISCRIMINARE

Ec. PLEȘU FELOMELA

Școala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci

Oricât de mult ne-am dori, școala nu poate suplinitorul. Astăzi, se lasă exclusiv "pe umerii" școlii tot ceea ce înseamnă educație. O disciplină opțională numită Educație interculturală (cum s-a tot propus!) nu credem ca rezolvă foarte mult. Nu ar fi decât o altă oră în care se predau conceptele foarte dificile ce țin de acest domeniu, iar evaluarea ar consta în verificarea memoriei de scurtă durată. La fel ca și în cazul educației morale, vorbim de o formarea unei conștiințe morale care nu se justifică decât în prezența unei conduite morale. Nu poți să limitezi educația fără discriminare la pur nivel teoretic. Școala oferă zilnic contexte în care acest tip de educație trebuie valorificat: de la teme din curriculum, la diferite discipline până la situații concrete în care sunt implicați elevii în afara lecțiilor. Și credem că cele care au cel mai puternic efect formativ sunt cele în care ei participă efectiv, demonstrând o conduită proprie unui tânăr educat în manieră interculturală. Însă, pentru aceasta, trebuie să avem profesori pregătiți ca adevărați formatori în acest sens, care să promoveze valori și comportamente sociale ca acceptarea, toleranța, comunicarea și integrarea pozitivă și să evite atitudinile negative de etichetare, stereotipurile, prejudecățile și comportamentele discriminatorii, intoleranța, xenofobia, rasismul etc.

În ultimii ani se discută foarte mult despre rolul educației interculturale în formarea personalității elevilor. Și pe bună dreptate. Valorile educației fără discriminare sunt, aproape în totalitate, valori morale. Și nu putem vorbi despre educație fără această dimensiune axiologică a personalității noastre. Poate cea mai potrivită definiție a educației în acest context este cea dată de Kant: "calea omului către umanitate". Dar educația nu se desfășoară numai în context formal, în instituții de învățământ, ci și acasă sau în alte contexte informale sau nonformale. Poate mai mult ca în cazul oricărei alte componente a educației, cea interculturală trebuie sprijinită de familie. Sau, mai degrabă, de acolo pornește sau ar trebui să pornească. De cele mai multe ori, copiii ajung în grădinițe sau școli cu stereotipuri gata formate. De mici aud de la părinți: "dacă nu ești cuminte te dau la ȝigan", "miroși ca ȝigani!", "vorbești ca la ușa cortului" etc. Ne-am referit doar la etnia romă fiindcă, din păcate, e cea mai condamnată la stereotipuri. Dar mai sunt și alte etnii (depinde de zona țării), să nu mai vorbim de stereotipurile

și prejudecățile religioase sau sexuale. În aceste cazuri, părinții sunt foarte vehemenți în susținerea unor convingeri denigratoare, condamnabile pentru oricine este altfel decât ei.

Educația fără discriminare trebuie să fie un efort comun: al școlii, al familiei, al comunității locale. Sunt familii care nu știu sau nu pot accepta că au un copil homosexual, familii care nu pot accepta că vecinul este de o altă religie și îl judecă, sau că este de o altă etnie și îl condamnă. Acest tip de educație începe de timpuriu, în familie și durează toată viața. Este un efort comun de a forma un sistem de valori sănătos, în care respectarea și promovarea drepturilor omului să devină un resort intern. E nevoie de o permanentă cunoaștere, autocunoaștere, intercunoaștere pentru a ajunge la formarea unei atitudini deschise față de diversitate. Dar în primul rând trebuie să conștientizezi toate acestea și să îți dorești. Abia atunci te poți numi OM.

ROLUL EVALUĂRII ȘCOLARE

Inspector școlar, prof. OPRIȘAN MARIA MAGDALENA

Evaluarea reprezintă una dintre etapele importante ale activității didactice, de calitatea ei depinzând calitatea întregului proces didactic. Modul de realizare al acestui proces, rezultatele obținute și felul în care sunt acestea sunt prezentate elevilor, concluziile formulate și modul adecvat de folosire al acestora, sunt determinante în abordarea ulterioară a demersului didactic.

Operaționalizarea sistemului de evaluare:

„ce evaluăm?”

„de ce evaluăm?”

„cui servește evaluarea?”

„pe cine evaluăm?”

„când evaluăm?”

„prin ce mijloace evaluăm?”

Metode tradiționale de evaluare: probe scrise, probe orale, probe practice.

Avantaje:

- permit evaluarea unui număr mare de elevi într-o unitate scurtă de timp;
- oferă posibilitatea de a îndrepta imediat unele erori ale elevilor;
- stabilește nivelul achizițiilor de cunoștințe;
- oferă posibilitatea de a alterna tipul și gradul de dificultate;
- permit evaluarea unui volum mare de materie.

Metode moderne de evaluare: metoda proiectului, portofoliul, autoevaluarea, observarea sistemică, investigația.

Avantaje:

- facilitează însușirea unor tehnici de elaborare și de execuție a unei lucrări științifice, practice;
- acomodează elevii la situațiile de cercetare științifică;
- dezvoltă interactivitatea dacă se lucrează pe echipe;
- dezvoltă capacitatea de argumentare și gândire logică;
- facilitează legătura dintre învățare și punerea în practică.

Model test de evaluare:

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat și Om adevărat

Clasa a VI a

I. Alege varianta corectă de răspuns

A. La Nașterea Domnului, steaua a indicat:

- a. venirea următorului rege, în locul lui Irod;
- b. locul palatului regelui Irod;
- c. nașterea unui Împărat ceresc.

B. Misiunea încredințată Apostolilor a fost de:

- a. a se întoarce la meseriile avute anterior;
- b. a răspândi învățătura Mântuitorului la toate popoarele;
- c. a străbate Țara Sfântă.

C. În Săptămâna Pătimirilor comemorăm:

- a. ultimele zile ale Domnului, petrecute în Nazaret;
- b. suferințele Mântuitorului care au culminat cu Răstignirea;
- c. Intrarea Domnului în Ierusalim

II. Completează spațiile libere, alegând cuvintele corespunzătoare din paranteză, după model:

Domnul Iisus Hristos a ales doisprezece apostoli, în vederea misiunii de a cuvântului Său în El Însuși este marele al omenirii și a transmis adevăruri în mod direct sau prin intermediul, întărindu-le prin săvârșirea În centrul cuvântărilor Sale se află învățăturile despre și despre porunca Cele mai importante cuvinte ale Mântuitorului sunt cuprinse în

(împărăția cerurilor, doisprezece, Învățător, pildelor, Sfintele Evanghelii, propovăduire, lume, iubirii, minunilor)

III. Pornind de la afirmația: „*Mulțimile erau uimite de învățătura Lui (Iisus), că îi învăța pe ei ca Unul care are putere*” (Matei 7, 28-29), realizează o compunere (minim 10 rânduri) în care să formulezi opinii despre importanța învățaturii Mântuitorului.

S-a vizat formarea competențelor specifice: 1.1. Prezentarea cronologică a principalelor evenimente din viața și activitatea Mântuitorului Iisus Hristos, pe baza textelor biblice; 1.3. Selectarea de informații adecvate din surse și cu mijloace variate, pe teme cu relevanță moral-religioasă ; 2.1. Prezentarea unor modele spirituale, pe baza textelor biblice, religioase, literare studiate , în cadrul unității de învățare „Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat și Om adevărat”.

Conținuturile vizate: Țara Sfântă în vremea Mântuitorului Hristos, Nașterea și copilăria lui Iisus Hristos, Botezul Domnului, Iisus Hristos, Învățătorul lumii.

În concluzie evaluarea presupune o abordare în strânsă dependență de finalitățile educaționale, de conținuturile și strategiile de predare-învățare completate, de mijloacele de învățământ corespunzătoare și de un timp de învățare adecvat.

Dezvoltarea creativității elevilor prin utilizarea metodelor interactive

Prof. GOLEA MARIETA FLORENTINA,

Școala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci

MOTTO:

« Dacă îmi spui o să uit, dacă îmi arăți o să țin minte, dar dacă mă implici o să înțeleg. »

Anonim.

Dincolo de educarea tinerei generații, școlii îi revine sarcina ca prin abordări diferite să stimuleze creativitatea elevilor. Participarea lor activă la propria formare poate îmbraca mai multe forme.

Utilizarea metodelor interactive de predare-învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevului, ele ducând la dezvoltarea imaginației creatoare, a creativității elevilor.

Caracteristicile metodelor interactive:

sunt atractive;

- ☐ stimulează implicarea activă în sarcina didactică;
- ☐ stimulează inițiativa, creativitatea, implicarea;
- ☐ asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor;
- ☐ asigură un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare;
- ☐ valorifică și stimulează potențialul creativ, originalitatea copiilor;
- ☐ acționează asupra gândirii critice a elevilor;
- ☐ elevii devin responsabili în rezolvarea sarcinilor;
- ☐ promovează învățarea prin cooperare;
- ☐ copiii învață să argumenteze acțiunile;
- ☐ îi învață pe elevi să comunice între ei și să asculte părerile celor din jur.

JOCUL ANTICIPARILOR

Se aplică în etapa de prelectură.

* Pornind de la titlul textului sau de la un fragment scurt care se citește, elevii sunt întrebați despre ce cred ei că este vorba în text și ce îi face să se gândească la o această anticipare.

* Li se pot oferi câteva variante de răspuns, iar ei să aleagă varianta pe care o consideră corectă.

LECTURA PREDICTIVĂ

* Presupune citirea fragmentată a textului, făcută de către profesor/învățător, care îi întreabă pe elevi ce cred că se va întâmpla mai departe și de ce cred că se va întâmpla un anumit lucru.

* Pe parcurs se întocmește o hartă a predicțiilor care constă în confruntarea evenimentelor relatate de text cu ipotezele relatate anterior.

CIORCHINELE

Este un organizator grafic prin care se evidențiază într-o rețea conexiunile dintre ideile despre un subiect. Tehnica încurajează elevii să gândească liber și deschis, să-și organizeze cunoștințele, putând fi folosită atât ca metodă de predare-învățare cât și ca metodă de fixare.

Ciorchinele este o activitate de scriere eficientă, determinându-i pe elevii mai puțin motivați să lucreze. Poate fi nedirijat, când elevii notează toate ideile posibile într-o rețea realizată de ei și semidirijat, când învățătorul stabilește niște criterii pe baza cărora elevii vor completa ciorchinele.

Avantaje:

- ☐ nu se critică ideile propuse;
- ☐ poate fi utilizată ca metodă liberă sau cu indicare prealabilă a categoriilor de informații așteptate de la elevi;
- ☐ se poate aplica individual, în perechi sau în grup;
- ☐ se poate aplica în orice moment al lecției;
- ☐ solicită gândirea și capacitatea de a realiza analize, sinteze și comparații.

METODA CADRANELOR

Prin trasarea a două perpendiculare, pe tablă sau în caiet, se obțin patru cadrane.

*Cadranele cu expresii atitudinale se pot completa frontal, pe grupe și individual.

*Elevii pot primi fișe individuale în care vor avea de completat cadranele:

I. Am admirat.... II. Dezaprob....

III. N-am înțeles... IV. Am învățat....

Sau fișe pe grupe, în acest caz fiecare grupă fiind solicitată să găsească în text cât mai multe răspunsuri pentru un singur cadran pe care trebuie să-l completeze

Avantaje:

- ☐ stimulează atenția și gândirea;
- ☐ scoate în evidență modul propriu de înțelegere;
- ☐ conduce la sintetizare/esențializare;
- ☐ ușurează asimilarea de noi cunoștințe;
- ☐ se poate folosi la cu succes la orele de recapitulare și consolidare;
- ☐ se poate folosi în diferite momente ale lecției;
- ☐ stimulează interesul elevilor pentru activitatea didactică.

PROCESUL LITERAR

*Este un joc de rol cu caracter general care presupune o dezbatere de pe poziții extreme (acuzare – apărare) a unor aspecte problematice dintr-o operă literară.

*Are o valoare constructivă mai mare atunci când este realizat pe baza unor alocuțiuni gândite și redactate de elevi.

*Aceștia vor emite opinii personale cu privire la personajele incriminate, izvorâte din contactul direct cu textul literar.

PROCESUL JUDICIAR

Împărțiți-vă în 2 grupuri: acuzatorii și apărătorii.

*Simulați un proces judiciar în care învinuitul ar fi Garoffi, băiatul care a lovit în ochi pe bătrân cu bulgărele de zăpadă și nu-și recunoaște fapta.

* Folosiți expresiile:

Apărătorii

Vă rog să-mi permiteți...

Nu cred că...

De unde să știe băiatul că...

El nu este vinovat...

Mi-emilă de băiat, căci...

Îi este teamă să...

Fapta sa nu este atât de gravă, de aceea, rog...

Acuzatorii

Cer pedepsirea...

Îl acuz pe ...

Vă aduceți aminte cum...

Este adevărat că..., dar...

Fapta sa este o ...

Ceea ce a făcut este foartecăci ...,

CUBUL

Metoda cubului este folosită pentru explorarea unui subiect din mai multe perspective.

Ea oferă posibilitatea de a dezvolta competențele necesare abordării complexe și integratoare.

Avantaje:

-determină participarea conștientă a evilor prin implicarea maximă a acestora în rezolvarea sarcinilor;

-permite diferențierea sarcinilor de învățare ;

-formează deprinderi de muncă intelectuală;

-stimulează gândirea logică a elevilor ;

-creștere sponsabilitatea față de învățare și față de grup;

-sporește eficiența învățării (elevii învață unii de la alții);

-familiarizează elevii cu cercetarea științifică;

-formează abilități de comunicare și cooperare .

Limite:

-rezolvarea sarcinilor solicită resurse mari de timp;

-se creează un zgomot oarecare ;

-facilitează erori în învățare;

-nu există un control precis asupra cantității/calității cunoștințelor dobândite de fiecare elev.

COPACUL IDEILOR

Tehnica numită „copacul ideilor” presupune munca în grup. Este o metodă grafică în care cuvântul cheie este scris într-un dreptunghi la baza paginii, în partea centrală. De la acest dreptunghi se ramifică asemenea crengilor unui copac toate cunoștințele evocate. Foaia pe care este desenat copacul trece de la un membru la altul al grupului și fiecare elev are posibilitatea să citească ce au scris colegii săi. Această formă de activitate în grup este avantajoasă deoarece le propune elevilor o nouă formă de organizare și sistematizare a cunoștințelor.

CVINTETUL

Metoda cvintetului pune accent pe forța elevului, contribuind la formarea capacității de a rezuma și sintetiza informațiile, de a surprinde complexitatea unor idei, sentimente și convingeri în câteva cuvinte.

Cvintetul este o poezie care impune sintetizarea informațiilor/conținuturilor dintr-un text în exprimări clare, care descriu sau prezintă reflecții asupra temei date sau subiectului dat. Este o poezie de 5 versuri a cărei construcție are la bază anumite reguli pe care elevii trebuie să le respecte, iar timpul de întocmire este de 5-7 minute.

Activitatea pornește de la un cuvânt-cheie din lecția zilei respective sau din lecția anterioară, iar elevii, în timpul dat, trebuie să dovedească receptivitatea la cele discutate în clasă, bazându-se pe capacitățile de creație.

Regulile de întocmire a unui cvintet:

- primul vers este format din cuvântul tematic (un substantiv);
- al doilea vers este format din două cuvinte (adjective care să arate însușirile cuvântului tematic);
- al treilea vers este format din trei cuvinte (verbe la gerunziu care să exprime acțiuni ale cuvântului tematic);
- al patrulea vers este format din patru cuvinte ce formează o propoziție prin care se afirmă ceva esențial despre cuvântul tematic);
- al cincilea vers este format dintr-un singur cuvânt, care sintetizează tema/ideea.

Avantajele metodelor moderne:

- ☐ transformă elevul din obiect în subiect al învățării;
- ☐ este coparticipant la propria formare;

- ☐ angajează intens toate forțele psihice de cunoaștere;
- ☐ asigură elevului condițiile optime de a se afirma individual și în echipă;
- ☐ dezvoltă gândirea critică ;
- ☐ dezvoltă motivația pentru învățare;
- ☐ permite evaluarea propriei activități.

Metodele moderne au tendința de a se apropia cât mai mult de metodele cercetării științifice, antrenând elevii în activități de investigare și cercetare directă a fenomenelor. Utilizarea metodelor interactive în activitatea didactică are ca rezultat creșterea motivației pentru învățare și a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive față de obiectele de studiu în școală și asigură condițiile formării capacității copiilor de a interacționa și de a comunica, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Prin măiestria și priceperea de care dăm dovadă putem dezvolta creativitatea la elevi, dar putem ajunge și la o autostimulare a creativității.

Bibliografie:

- ILIE, Emanuela. Didactica literaturii omâne. Iași: Polirom, 2018
- Didactica disciplinelor. Metode, procedee educaționale și noi tehnologii. Noiembrie 2019
- OPRESCU, Victor. Dimensiunea psihologică a pregătirii profesorului. Craiova: Scrisul românesc, 2020

Google forms ca mijloc alternativ de testare

Prof. MOVILEANU MARICICA,

Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza” Tecuci

Google Forms face parte din pachetul de instrumente pus la dispoziție de colosul din Mountain View (sediul Google) numit G.Suite, prin care poți crea sondaje online gratuit.

Google Forms permite utilizatorului să colecteze informații folosind chestionare sau sondaje personalizate.

Aceste rezultate sunt înregistrate automat pe o foaie de calcul Excel, oferind autorului chestionarului posibilitatea ca aceste rezultate să fie verificate în timp real pe tot parcursul desfășurării lor, fiind din acest punct de vedere un mijloc eficient de evaluare în procesul de învățământ.

Pentru a putea folosi instrumentele și serviciile oferite de Google, trebuie să deții un cont. Dacă nu dispui de unul, conectează-te la această pagină: [cont google](#) și urmează instrucțiunile care sunt foarte simple.

Pentru a crea un test pe Google va trebui mai întâi să accesezi pagina <https://www.google.com/intl/ro/forms/about/> și să clickezi pe “**accesăți formulare Google**”. Odată intrat, dă click pe icoana cu semnul plus și îți se va deschide o pagină ce conține un formular fără titlu. În partea din dreapta sus a paginii poți selecta tema grafică a testului modificând culoarea antetului paginii, fundalul paginii care conține casetele cu întrebările, fontul utilizat, precum și posibilitatea de a încărca o imagine.

În continuare propun un exemplu de test utilizat folosind Google Forms:

Capitolul **Dumnezeu se face cunoscut omului**

A 1. La Nașterea Domnului, steaua a indicat

- Venirea următorului rege în locul lui Irod
- Locul palatului regelui Irod
- Nașterea unui împărat ceresc

2. Fecioara Maria este numită Născătoare de Dumnezeu deoarece:

- A crescut în templul din Ierusalim
- A născut pe Mântuitorul Hristos Fiul lui Dumnezeu

- Este mai cinstită decât toți sfinții

3. La Botezul Domnului, coborârea Duhului Sfânt a arătat că:

- Iisus este Mesia cel așteptat
- Hristos a sfințit apele Iordanului
- Sfântul Ioan Botezătorul este un mare profet

B. Pornind de la afirmația: „Mulțimile erau uimite de învățătura Lui (Iisus), că îi învăța pe ei ca Unul care are putere” (Matei 7, 28-29), formulează opinii despre importanța învățăturii Mântuitorului, completând enunțul dat: Cred că..., pentru că...; în consecință...

C. Pentru împlinirea misiunii de răspândire a credinței, apostolii au dovedit virtuți, precum: credința, dragostea de semenii, curajul, prețuirea adevărului ș.a. Ce calități sunt necesare astăzi pentru a face apostolat? Realizați o scurtă compunere motivând răspunsul (10 rânduri).

Formular Dumnezeu se face cunoscut omului Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat și Om adevărat La Nașterea Domnului, steaua a indicat ☐ venirea următorului rege, în locul lui Irod; ☐ locul palatului regelui Irod; ☐ nașterea unui împărat ceresc. Fecioara Maria este numită Născătoare de Dumnezeu deoarece: ☐ a crescut în Templul din Ierusalim; ☐ a născut pe Mântuitorul Hristos, Fiul lui Dumnezeu; ☐ este mai cinstită decât toți sfinții.	La Botezul Domnului, coborârea Duhului Sfânt a arătat că: ☐ Iisus este Mesia Cel așteptat; ☐ Hristos a sfințit apele Iordanului; ☐ Sfântul Ioan Botezătorul este un mare profet. Pornind de la afirmația: „Mulțimile erau uimite de învățătura Lui (Iisus), că îi învăța pe ei ca Unul care are putere” (Matei 7, 28-29), formulează opinii despre importanța învățăturii Mântuitorului, completând enunțul dat: Cred că..., pentru că...; în consecință... _____ Pentru împlinirea misiunii de răspândire a credinței, apostolii au dovedit virtuți, precum: credința, dragostea de semenii, curajul, prețuirea adevărului ș.a. Ce calități sunt necesare astăzi pentru a face apostolat? Realizați o scurtă compunere motivând răspunsul (10 rânduri). _____
---	---

Chestionarele Google stochează automat răspunsurile introduse în formular. Fiecare răspuns este salvat în “răspunsuri” tab-ul din partea de sus a formularului și se actualizează în timp real pe măsura ce utilizatorii răspund la întrebări.

Dacă veți dori să analizați mai în profunzime rezultatele, le puteți introduce într-o altă foaie de calcul Excel nouă, pe care o veți edita cum dorești, sau poți folosi unul din template-urile oferite de Google în funcție de exigentele fiecărui utilizator. Pentru a crea o foaie de calcul

nouă legată de sondaj, trebuie doar să clickezi pe pictograma verde din formularul de răspuns din partea dreaptă sus.

Această metodă de evaluare prezintă următoarele avantaje:

- profesorul trebuie doar să elaboreze itemii pentru test și să editeze testul;
- profesorul câștigă timp pentru că, corectarea testelor se face cu ajutorul calculatorului;
- notele obținute pot fi trecute în catalog imediat;
- un test poate fi folosit la mai multe clase de același nivel, mai mulți ani la rând;
- profesorul poate limita timpul de răspuns pentru elevi, iar întrebările vin aleatoriu (fără pericolul de a copia unii de la alții);

Bibliografie:

http://aepeplus.weebly.com/uploads/3/7/4/8/37485975/tutorial_test_googleaepfin.pdf

http://www.unibuc.ro/prof/vlada_m/docs/2014/apr/04_18_06_20Google_Drive.pdf

<http://mvlada.blogspot.ro/2014/04/google-drive-crearea-formularelor-si.html>

<http://www.jaromania.org/parteneri/pagini/google-for-education>

<https://www.google.com/edu/>

Jocul de rol la matematică

Prof. BUSCĂ LĂCRĂMIOARA,

Scoala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci

Jocul este una din activitățile umane fundamentale. El constituie o formă specifică omului, de apropiere a realității și de transformare a acesteia în sensul identității proprii persoane. Jocul este contextul care rezolvă conflictul afectiv, generat de disproporția imensă dintre ceea ce vrea și ceea ce poate să facă un copil de aceeași vârstă.

Importanța locului pe care îl ocupă jocul în viața copilului este dată de faptul că jocul satisface dorința firească de manifestare, de acțiune și de afirmare a independenței copilului. Prin joc, copilul ajunge să cunoască realitatea socială, deprinde modele de conduită și reflectă la comportamentul propriu și al celorlalți.

Jocul didactic le dezvoltă copiilor procesele psihice, spiritul de observație, îndemânarea și perspicacitatea, priceperea de a-și exprima gândul într-o formă cerută și clară.

Jocul de rol, în particular, este o metodă derivată din psihodramă, metodă terapeutică creată de J.L.Moreno în 1921, prin care se urmărește formarea modului de a gândi, simți și acționa, specific unui anumit statut, dezvoltarea capacităților empatice, a capacității de a rezolva situații problematice, verificarea corectitudinii și eficienței comportamentelor formate la elevi și înlăturarea comportamentelor inadecvate.

Jocul de rol îi poate ajuta pe elevi să devină mai interesați și implicați, prin învățarea unui material, prin abordarea problemelor, precum și prin căutarea unor soluții noi și creative.

Avantajul jocului de rol este acela că elevii vor învăța cum să acționeze în anumite situații de viață, se vor pune în pielea acestor personaje, etc. În felul acesta ei percep atitudinile celorlalți și într-o anumită măsură vor încerca să înțeleagă aceste comportamente.

Cu aplicabilitate sporită în cadrul disciplinelor din aria curriculară "Limbă și comunicare", "Om și societate", "Muzică și mișcare" sau "Arte și tehnologii", această metodă didactică este mai rar folosită la disciplinele din aria curriculară "Matematică și Științe ale naturii".

Copil fiind, orele de matematică le-am perceput îmbrăcate într-o haină rigidă și abstractă. Devenind educator, nu am uitat vreodată efortul pe care l-am depus în rezolvarea exercițiilor și problemelor, de unde și preocuparea mea constantă în găsirea unor metode cât mai atractive de învățare. Astfel, am creat jocul "Dezlegătorii de mistere", transformând orele de matematică

În adevărate aventuri având ca unic scop **DEZLEGAREA MISTERELOR!** Terminologiei matematice, științifice de "exercițiu", "problemă", "experiment", i-am atribuit terminologia de "MISTER", iar rezolvărilor, cea de "DEZLEGARE A MISTERULUI", nefăcând altceva decât să ofer elevilor teritoriul familiar lor, acela al poveștii, trecând de la abstract la concret, vrând astfel să le răspund la întrebarea *"DE CE trebuie să rezolvăm probleme și exerciții?"*, creând un scop practic, concret, prin care actul de a dezlega mistere să devină o provocare, prin joc ei rezolvând exerciții și probleme într-un confort psihic relaxat, distractiv, fără să perceapă activitatea de învățare ca pe ceva obositor și dificil.

Pentru desfășurarea jocului, copiii au nevoie de următoarea recuzită:

- Lupă și creioane colorate, pentru descoperirea **indiciilor**;
- Carnețel, caiet de **Mistere**, pentru a însemna indiciile descoperite;
- Mănuși, pentru a nu lăsa amprente;
- Telefoane de jucărie pentru a intra în "legătură directă" cu elevii aflați în dificultate, care ne solicită ajutorul.

Aceste materiale, devenite didactice, au făcut ca ora de matematică să fie momentul cel mai așteptat al zilei, copiii întrând cu atâta ușurință pe tărâmul jocului și rezolvând probleme și exerciții a căror rezolvare, în situația unei ore obișnuite, li s-ar fi părut dificilă, în cele mai multe situații.

Am extras din proiecte didactice, diverse situații în care am aplicat jocul:

Clasa a IV a, subiectul lecției "Numere naturale 0 – 1 000 000", tipul lecției – recapitulare și sistematizare:

Descrierea jocului

Elevii sunt deja familiarizați cu jocul „Fluturașii detectivi”, joc desfășurat și în cadrul altor ore de matematică. (Numit așa după „Clasa Fluturașilor”)

Ei tratează exercițiile și probleme drept „misiuni” pe care le au de îndeplinit, misiuni cărora le caută soluții, „misiuni” trimise de diferiți elevi din țară care le solicită ajutorul, telefonic, la numărul special pus la dispoziție: ☎ 11 fluturaș

De data aceasta, ei sunt la un examen parțial de recunoaștere a meritelor dobândite până în acest moment, examen de obținere a „ATESTATULUI de DETECTIV Dezlegător de mistere cu numere de milioane”.

În vederea obținerii acestui atestat, ei vor avea de îndeplinit misiuni venite de la copii din diverse țări europene, faima lor depășind granițele țării. Astfel, am primit pe adresa de e-mail

fluturașii.detectivi@yahoo.com și prin Fan Courier misiuni spre rezolvare de la copii din ITALIA copii din GERMANIA ,ROMÂNIA ,ELVEȚIA . Mesajele au fost traduse și trimise astăzi aici , în vederea susținerii examenului de atestat.

Sarcina jocului: Elevii extrag , pe rând, din COLETUL primit prin Fan Courier ,mesajele copiilor din cele 4 țări europene, le vor rezolva , urmând a fi redirectionate, ulterior, cu rezolvările corespunzătoare.

Regulile jocului: *Elevii vor rezolva individual câte o misiune , în funcție de mesajul extras.Vor fi împărțiți în patru echipe:Echipa 1: ITALIA, Echipa 2: GERMANIA ,Echipa 3 ROMÂNIA, Echipa ELVEȚIA, echipe în cadrul cărora se vor rezolva probleme ale copiilor ce provin din țările respective.*

Desfășurarea jocului : *Repartizez grupele pe rânduri de bănci!*

Invit Grupa rândului de la geam,grupa Italiei , pe rând , să extragă câte un mesaj, apoi Grupa din mijloc, grupa Germaniei, cealaltă Grupă din mijloc, Grupa României și Grupa de la perete, Grupa Elveției, până la epuizarea mesajelor.

Ultimul mesaj, o problemă, pe care au sarcina să o rezolve individual,toți copiii,indiferent de țara pentru care a intrat în concurs.

Cel care o rezolvă mai repede ridică mâna și iese la tablă. Echipa căruia îi aparține va câștiga un bilet la un tur virtual printr-un mare muzeu din țara respectivă!

Exemplu de mesaje ale copiilor trimise din Italia , repartizate copiilor din grupa Italiei:

Grupa 1

ITALIA

1. Alberto din Italia, clasa a 4 a , Roma:

Citește numărul cu glas tare, apoi scrie-l cu litere!

58 023 =

2. Marcelo, clasa a 4 a , Milano:

Scrie predecesorul numărului :

219 120 =

3. Luca , clasa a 4 a, Napoli:

Citește numărul 26 003. Încercuiește cifra zecilor de mii!

4. Nicola, clasa a 4 a, Veneția:

Scrie patru numere consecutive , dintre care primul să fie :

799 998

Jocul de rol este cel mai bun mod de a dezvolta deprinderile de inițiativă, comunicare, rezolvare de probleme, cunoaștere de sine și de cooperare în echipă.

JOCUL DIDACTIC ÎN PREDAREA RELIGIEI LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Profesor SVETLANA CEAPĂ,
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Galați

Religia, în activitățile de învățare în învățământul primar, se bazează pe folosirea mai multor metode și tehnici, adaptate specificului acestei discipline.

În activitatea de zi cu zi a unui copil jocul ocupă ponderea cea mai mare, fiind activitatea preferată a acestora, dat și cea mai importantă modalitate de exprimare a copilului de ciclul primar.

Jocul este o metodă și totodată un mijloc de educație eficient și atractiv, prin intermediul lui se realizează învățarea la vârstă mică, copii manifestând un interes deosebit față de orice activitate care se realizează prin joc. Pentru copil jocul nu reprezintă o simplă distracție; jucându-se el cunoaște și descoperă lumea și viața într-o formă accesibilă și atractivă pentru el. Jocul este un instrument care stimulează dezvoltarea cognitivă, oferă oportunitatea de a exersa roluri și de a-i imita pe adulți, stimulează creativitatea și imaginația, prin intermediul jocului se afirmă individualitatea fiecărui copil, el reprezintă climatul psihologic cel mai favorabil copilului pentru a se forma armonios. Nu în ultimul rând, jocul este un exercițiu esențial pentru formarea și dezvoltarea responsabilității etice și morale.

Jucându-se copilul utilizează bagajul de cunoștințe pe care îl are, se implică afectiv, acționează, se descoperă pe sine, pe ceilalți și lumea care îl înconjoară. Jocul formează, dezvoltă și modelează întreaga viață psihică a copilului.

În activitatea instructiv-educativă, în învățământul primar, jocul are o dublă semnificație: el este cadrul în care se manifestă, se exteriorizează întreaga viață psihică a copilului și, totodată, prin intermediul lui se formează și dezvoltă capacitățile psihice ale acestuia. Învățarea prin joc este naturală, spontană și foarte durabilă. Jocul încurajează copiii să investigheze, să creeze, să descopere lumea din jurul lor și lumea din interiorul lor, universul lor emoțional. Jocul poate fi utilizat în orice tip de activitate, inclusiv în cea religioasă, în funcție de obiectivele stabilite. Jocul religios este mijlocul prin care pot fi însușite atitudini și comportamente moral-

religioase, facilitează dezvoltarea deprinderilor morale, ajută la formarea caracterului, într-un mod plăcut.

În activitatea orei de religie pot fi utilizate mai multe tipuri de jocuri, în funcție de:

- resursele folosite: jocuri materiale, jocuri orale, jocuri pe bază de întrebări, jocuri pe bază de fișe individuale;
- forma de exprimare: jocuri simbolice, jocuri de sensibilizare, jocuri-ghicitori, jocuri de cuvinte încrucișate, etc.;
- conținutul instruirii: jocuri de cunoștințe religioase, jocuri de literatură religioasă, jocuri muzicale religioase, etc.;
- procesele psihice stimulate: jocuri de observație, jocuri de atenție, jocuri de memorie, jocuri de gândire, jocuri de limbaj, jocuri de creație, etc.

Educația religioasă se poate realiza cu succes prin intermediul jocurilor, asigurând totodată un progres moral-spiritual.

Exemple:

- jocuri didactice care să valorifice experiența religioasă a copiilor (ajutarea semenilor, rugăciunea, etc.);
- jocuri didactice care să evidențieze atitudini și comportamente moral-religioase din experiențe de viață a copiilor (mersul la biserică, rugăciunea, faptele bune, etc.);
- jocuri didactice care să urmărească descoperirea calităților proprii și ale celorlalți;
- jocuri: ex. „Așa da/așa nu”, etc.;
- jocuri emoționale pentru a explora sentimentele copiilor în fața unor situații de comportament imaginație: ex. „Ce simt când...”, etc.;
- jocuri senzorial - perceptive: ex. „Recunoaște obiectul după miros, după pipăit”, etc.;
- jocuri de observație: ex. „Găsește diferențele!”, etc.;
- jocuri - ghicitori: ex. „Ghici ghicitoarea mea!”, etc.;
- jocuri de rol: ex. „La Paște”, „Cei trei magi”, „Îngerașii și păstorii”, „De-a familia”, etc.;
- jocuri de rol cu privire la asumarea diferitelor comportamente religioase în situații date;
- jocuri ce vizează împărțirea responsabilităților într-un grup;
- jocuri de rol care urmăresc descoperirea calităților celorlalți: ex. „Întreabă-mă și îți răspund!”.

Prin jocul didactic se precizează, se consolidează, se sintetizează, se evoluează și se îmbogățesc cunoștințele copiilor, acestea sunt valorificate în contexte noi, inedite.

Jocul didactic poate fi introdus în oricare moment al lecției, atunci când elevii manifestă semne de oboseală sau când observăm că scade interesul pentru învățatură.

Reușita unui joc didactic depinde și de materialele didactice utilizate în joc. Acestea trebuie să fie adecvate conținutului, variate, atractive și ușor de manevrat.

Prin caracterul lui practic, jocul cultivă deprinderi, trăsături complexe de caracter, convingeri și puternice trăiri emoționale. El este generatorul unei motivații intrinseci, eficiente. Pornind de la o motivație bine aleasă se va dezvolta înclinația puternică spre materialul de cunoaștere, de învățare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Crețu E., *Psihopedagogia școlară pentru învățământul primar*, Editura Aramis, București, 1999;
2. Herlo, D., *Metodologie educațională*, Editura UAV, Arad, 2002;
3. Cerghit I., *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.

Valorizarea unor metode active în învățământul preșcolar

Prof. LAZĂR LILICA

Grădinița P.P. "Prichindel" Tecuci

Procesul de învățare este un proces de conectare a noului cu ceea ce este deja cunoscut. Înțelegerea lucrurilor noi se așează pe fundamentul oferit de cunoștințele anterioare și implică activ copiii în a deveni conștienți de propria lor gândire și capacitate de exprimare. Durabilitatea înțelegerii depinde de procesul de corelare a informațiilor noi cu cele preexistente și de interesul manifestat în menținerea implicării active a copilului în învățare.

Astfel, în cadrul Domeniului Știință - Cunoașterea mediului, lectura poveștii *Fluturile, râma, greierele și furnica* de R. Wohl mi-a permis folosirea unei metode care să genereze un schimb de idei între copii și să le dezvolte vocabularul și capacitatea de exprimare flexibilă:

- **Activitate dirijată de lectură și gândire – Tabelul predicțiilor.** Le explic copiilor că mă voi opri din lectură în anumite locuri pentru ca ei să facă predicții (textul se împarte în trei fragmente). Se realizează la tablă tabelul:

Ce crezi că se va întâmpla?	Ce dovezi ai ? (De ce?)	Ce s-a întâmplat?
-----------------------------	-------------------------	-------------------

Când ajung la prima oprire, copiii prezic ce se va întâmpla în continuare, idei pe care le notez la tablă cu litere de tipar. În a doua rubrică le cer să-și motiveze predicțiile: De ce? Se trece la lectura următorului fragment când se vor revedea predicțiile și se va completa a treia coloană: Ce s-a întâmplat? Se procedează la fel cu celelalte fragmente astfel încât copiii să aibă posibilitatea exprimării ideilor, realizării de conexiuni și de argumentare.

- **Gândiți / Lucrați în perechi / Comunicați** – este o metodă de învățare prin colaborare pe care am folosit-o în jocuri didactice și jocuri-exercițiu. Aceasta se desfășoară repede și ajută copiii să reflecteze la cerință și în același timp să colaboreze cu un coleg în formularea unui răspuns comun care să încorporeze ideile amândurora. Jocuri ca: *Jocul cuvintelor, Mai spune ceva, Dacă nu e... atunci este..., Găsește cuvântul geamăn* etc. se pretează la astfel de provocări pentru a gândi individual, apoi să compare răspunsurile în pereche și împărtășirea întregii grupe a rezultatului colaborării.

Diversitatea de idei, crearea unei atmosfere de siguranță și implicare elimină pasivitatea și angajează și activează copiii în procesul de învățare, îi responsabilizează și aprecierea răspunsurilor le comunică ideea că opinia lor are valoare.

Bibliografie

- Steele, J.L., Meredith, K.,S., Temple, C., Walter, S., - Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice, Editura Gloria, Cluj, 1998
- Bogaert,C., Delmarle, S., Preda, V., - Formarea competențelor în grădiniță: o altă perspectivă asupra timpului școlar, Editura Aramis, București, 2013
- □ □ Învățământul preșcolar în mileniul III, Editura Reprograph, Craiova, 2016

Metoda termenilor cheie

Prof. TUDORICI LIVIA-CAMELIA

Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza” Tecuci

Ca profesor, cea mai mare provocare înainte de a ne apuca de predat este să identificăm tehnica potrivită. Din experiența mea legată de învățare, ofer spre exemplificare o metodă simplă de predare / evaluare / consolidare: *metoda termenilor cheie*.

Metoda termenilor cheie poate fi utilizată :

- pentru reactualizarea cunoștințelor
- sub forma unui joc de spargere a gheții
- după activitatea de predare a noilor cunoștințe pentru consolidarea cunoștințelor dobândite etc.

Metoda termenilor cheie poate fi utilizată pentru a-i ajuta pe elevi să-și reactualizeze, sub forma unui joc de spargere a gheții, cunoștințele predate anterior cu ajutorul a 4-5 termeni ce trebuie explicați. Metoda , ca joc de spargere a gheții, se poate realiza frontal.

După activitatea de predare a noilor cunoștințe, metoda termenilor cheie poate fi aplicată pentru evaluarea și consolidarea cunoștințelor dobândite. În această etapă se poate folosi lucrul pe grupe de elevi: fiecare grupă primește o foaie A4 și un marker. Membrii grupului stabilesc termenul cheie pe care unul din elevii altui grup trebuie să-l identifice din explicațiile date de membrii grupului său.

Metoda termenilor cheie îi dă posibilitatea elevului de a-și explora cunoștințele dobândite prin studiul disciplinei și de a-și reactualiza idei-ancoră, precum și cunoștințele de cultură generală în situații noi de învățare, înaintea începerii unui nou demers didactic. Se scrie titlul la tablă după care li se cere copiilor să spună un cuvânt, „un termen” legat de ceea ce cred ei că se va discuta în cadrul orei respective.

De multe ori, se ajunge la un asalt de idei și la crearea unui climat educațional caracterizat printr-o aparentă dezordine dar care se finalizează cu reducerea gradului de tensiune emoțională caracteristică unei ore de curs.

De exemplu la începerea unității de învățare „Fenomene termice”, la fizică, la clasa a VI-a, răspunsurile așteptate sunt: temperatură, căldură, termometru, grad Celsius etc. La recapitularea finală, de sfârșit de gimnaziu, la aceeași unitate de învățare, răspunsurile așteptate

sunt: ecuație calorimetrică, căldură specifică, capacitate calorică etc. la lecțiile de recapitulare, din răspunsurile primite, ne dăm seama cât de bine și-au însușit elevii cunoștințele dintr-o unitate de învățare.

La sfârșitul orelor de consiliere și dezvoltare personală li se poate cere copiilor să scrie pe un postit doar un singur termen care să evidențieze cu ce au rămas din ora respectivă.

Se poate cere feed-back din partea elevilor despre o oră de curs. Pe un postit scriu un singur cuvânt care să caracterizeze ora desfășurată. Întotdeauna mi-am dorit să nu apară: plictisitoare/obositoare.

Deși extrem de simplă, metoda termenilor cheie, dezvoltă competențe de prelucrare, sistematizare, restructurare și utilizare în practică a cunoștințelor. Principalele avantaje ale metodei sunt:

- nu este mare consumatoare de timp
- nu necesită pregătire, ca la cele mai multe metode, din partea profesorului.

METODE INTERACTIVE FOLOSITE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. învă. preșcolar: SUSANU MELANIA

Grădinița P.P., Prichindel” Tecuci

„Mai mult decât a preda, tehnica didactică înseamnă a învăța pentru sine și a facilita învățarea altora.” Bernat S.

Metodele inovative de învățare sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la o vârstă timpurie, sunt instrumente didactice care favorizează schimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe, asigurând perfecționarea demersului educațional. Cele mai utilizate metode interactive sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preșcolarilor în direcția propusă, le captează atenția, stimulează mecanismele gândirii, ale inteligenței, voinței, motivației și imaginației și îi implică afectiv în ceea ce fac.

Tehnica bula dublă Este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, noțiuni. Ea este reprezentată grafic prin două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul tratat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, însușirile sau deosebirile.

De exemplu, la activitatea DLC- convorbire „Ce cunoaștem despre anotimpuri?” în cercurile mari au fost așezate imagini specifice anotimpurilor de iarnă și primăvară. Copiii au avut de completat câte două caracteristici ale anotimpului de iarnă (zilele sunt mai scurte, ninge), două caracteristici ale anotimpului de primăvară (natura se trezește la viață - copacii înmuguresc, ghiociei ies timid de sub zăpadă) în cercurile exterioare se vor căuta asemănări între cele două anotimpuri (fiecărui anotimp îi corespund câte 3 luni, amândouă sunt anotimpuri).

Brainstormingul Este o tehnică de creativitate în grup, menită să genereze un număr mare de idei, pentru soluționarea unei probleme. În traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei”. Am folosit această metodă, pentru a ajuta copiii să expună cât mai multe idei pentru rezolvarea unor probleme, fără a critica însă ideile găsite. Această metodă a fost utilizată

În activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri, având rezultate foarte bune.

În activitatea DLC- convorbire cu tema „De ce iubesc anotimpul de toamnă?”, la începutul activității copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului de toamnă pornind de la întrebarea „Ce puteți să-mi spuneți despre anotimpul de toamnă?”. Fiecare copil a răspuns printr-un enunț scurt în ordinea stabilită, fără a repeta ideile colegilor. Ideile transmiteau fost direct proporționale cu numărul membrilor grupului.

Aceste metode sunt doar o alternativă la metodele tradiționale și sunt menite să îmbunătățească practica evaluativă și oferă copiilor variate posibilități de a demonstra ceea ce știu dar, mai ales, ceea ce pot face cu ceea ce știu.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Goncea Elena – Activități bazate pe inteligențe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice, București, 2001.

TEORIA INTELIGENȚELOR MULTIPLE

Prof. GHICA CLAUDIA MARIANA

Școala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci

Noul curriculum educațional orientează tot mai mult finalitățile generale spre competențele de comunicare orală și scrisă, spre deprinderea unor strategii de comunicare adaptabile unor contexte concrete de comunicare, spre formarea abilităților de producere și receptare a mesajelor, respectiv argumentarea opiniilor într-un limbaj corect și coerent. Chiar dacă ne aflăm în epoca internetului, a sistemelor comunicaționale ultramodernizate, mai avem nevoie de formula magică a decodificării mesajelor umane. „Declarația Universală a Drepturilor Omului” prevede că „educația trebuie să urmărească dezvoltarea deplină a personalității umane și întărirea respectului față de drepturile omului și față de libertățile sale fundamentale”. Este deci dreptul fiecărei persoane de a fi tratat diferențiat în așa fel încât să se asigure o dezvoltare armonioasă a personalității sale, în funcție de dominantele sale de inteligență și de tipul său de personalitate.

Autorul *Teoriei inteligențelor multiple*, Howard Gardner, profesor de teoria cunoașterii, educație și psihologie la Universitatea Harvard, pornește în teoria sa de la constatarea că unii copii cu un coeficient ridicat de inteligență nu au rezultate bune la școală. El a fost uimit de lunga listă de celebrități care au reușit remarcabil în viață, dar au avut dificultăți în școală: Picasso, Einstein, Ghandi, Freud. Conform tradiției, în activitatea didactică folosim des expresii ca „este un copil perspicace”, „este un elev cu aptitudini către pictură” și suntem tentați să-i considerăm „inteligenți” pe cei care obțin rezultate superioare la disciplinele de învățământ cu caracter științific, iar pe ceilalți să-i considerăm „talentați”. Dacă le numim pe unele inteligențe și pe celelalte talente înseamnă că nu le considerăm la fel de importante și egale. Comentând cele două denumiri, Gardner a spus în glumă: „toate acestea sunt egale, dar dacă le numeam talente, nimeni nu-mi citea cartea”. Ca urmare, le-a numit inteligențe, definite ca „moduri de a rezolva probleme și de a dezvolta produse considerate ca valori de cel puțin o cultură” și promisiuni de potențial bio-psihologic.

Pe baza studiilor efectuate, Gardner a ajuns la concluzia că există opt tipuri de inteligență care se pot defini astfel:

***Inteligența verbală/lingvistică.** Cei care posedă acest tip de inteligență gândesc cu predilecție în cuvinte și folosesc cu ușurință limba pentru a se exprima și înțelege realități

complexe. Ei au o deosebită sensibilitate pentru înțelesul și ordinea cuvintelor, sonoritatea și ritmurile limbii. Copiii cu inteligență predominant lingvistică învață repede limba maternă și limbile străine, citesc cu plăcere, folosesc metafore și își aleg mai târziu cariera pe baza capacităților. Inteligența lingvistică poate fi valorificată prin lecturi, dezbateri în grupuri mici sau cu întreaga clasă, fișe de lucru, lectura unor cărți, manuale, activități de scriere, jocuri de cuvinte, povestiri, jurnale, variante de citire.

***Inteligența logică/matematică.** Prevalența ei determină analiza cauzelor și efectelor, înțelegerea relațiilor dintre acțiuni, obiecte și idei. Abilitatea de a calcula, cuantifica, evalua propoziții și efectua operații logice complexe sunt caracteristici care ies în evidență în cazul acestei inteligențe. Oamenii cu inteligență logico-matematică își aleg meserii ca informatician sau contabil. Această inteligență poate fi stimulată prin rezolvarea de probleme, demonstrații științifice, clasificări și categorisiri, crearea de coduri, jocuri matematice, cuantificări și calcule, prezentări logico-secvențiale ale unei teme.

***Inteligența muzicală/ritmică.** Persoanele cu această inteligență gândesc în sunet, ritmuri, melodii și rime. Sunt sensibili la tonalitatea, intensitatea, înălțimea și timbrul sunetului; recunosc, creează și reproduc muzica folosind un instrument sau vocea. Ei se implică într-o ascultare activă și sensibilă și stabilesc o legătură puternică între muzică și emoții. Această inteligență se manifestă în cântat, murmurat, fluierat, ascultarea muzicii, folosirea instrumentelor muzicale, analiza muzicii, baterii de ritm, legarea melodiilor cu concepte, crearea de noi melodii, ascultarea imaginilor muzicale interne.

***Inteligența vizuală/spațială** înseamnă a gândi în imagini și a percepe cu acuratețe lumea vizuală. Abilitatea de a gândi în trei dimensiuni, de a transforma percepțiile și a recrea aspecte ale experienței vizuale cu ajutorul imaginației sunt caracteristicile acestei inteligențe. posesorii ei au capacitatea de a înțelege relațiile din spațiu și de a lucra cu obiecte. Această inteligență o posedă cu precădere pictorii, arhitecții, fotografii. Ea poate fi valorificată prin descifrarea și elaborarea de hărți, grafice, diagrame, fotografii, filme, povestiri după imagini, pictură, colaje, arte vizuale.

***Inteligența kinestezică.** Dominanta acestei inteligențe aduce după sine gândirea în mișcări și folosirea corpului în moduri sugestive și complexe. Ea implică simțul timpului și al coordonării mișcărilor întregului corp și ale mâinilor în manipularea obiectelor. O au cu precădere dansatorii, sculptorii, sportivii, actorii. La elevi această inteligență se manifestă în mișcarea creativă, dramatizare, exerciții fizice, lucru manual, utilizarea limbajului corporal.

***Inteligența naturalistă.** Persoanele la care această inteligență este dominantă înțeleg lumea naturală, iubesc plantele și animalele. Au abilitatea de a recunoaște și clasifica indivizi și specii și de a stabili relații ecologice. Interacționează eficient cu creaturi vii și pot discerne cu ușurință fenomene legate de viață și de forțele naturii. Astronomii, biologii, ecologiștii care o posedă nu operează cu simboluri sau scheme ca matematicienii, ci mai degrabă organizează tiparele observate, clasificându-le și categorisindu-le.

***Inteligența interpersonală** înseamnă a gândi despre alte persoane și a le înțelege, a avea empatie, a recunoaște diferențele dintre oameni și a aprecia modul lor de gândire, fiind sensibili la motivele, intențiile și stările lor. Ea implică o interacțiune cu una sau mai multe persoane din familie sau societate. Persoanele cu inteligența interpersonală dominantă sunt conducători, vânzători, psihologi care înțeleg cum „funcționează” oamenii.

***Inteligența intrapersonală** determină o gândire critică și înțelegere de sine, a fi conștient de punctele tale tari și punctele slabe, a planifica eficient atingerea obiectivelor personale, monitorizarea și controlul eficient al gândurilor și emoțiilor, abilitatea de a se monitoriza în relațiile cu alții. Este vorba de cunoaștere de sine și de luarea deciziilor pe baza acesteia. La elevi este evidentă în studiul independent, învățarea în ritm propriu, centre de interes, opțiuni la tema de acasă .

Voi exemplifica, pornind de la snoava *Învățătura dată rău se sparge încapul tău* din volumul *Năzdrăvăniile lui Nastratin Hoge* de **Anton Pann**.

Sarcini de lucru:

1. Formulați, într-un paragraf, semnificația snoavei./Formulați o definiție a învățătorului, pornind de la textul dat.**(inteligența verbală/lingvistică)**
2. Sintetizați într-o schemă matematică/algoritm matematic sau cu ajutorul unor forme geometrice snoava citită.**(inteligența logică/matematică)**
3. Asociați textul *Învățătura dată rău se sparge în capul tău* cu o melodie, cu un ritm, cu un tip de muzică. Explicați alegerea voastră, referindu-vă la text.**(inteligența muzicală/ritmică)**
4. Realizați un desen sugestiv pentru textul dat și explicați ce ați vrut să exprimați prin desenul vostru.**(inteligența vizuală/spațială)**
5. Reprezentați prin mișcare (dans/ mimica și gestică) textul citit.**(inteligența kinestezică)**
6. Găsiți reprezentări din mediul înconjurător (animale, plante, minerale) pe care să le puneți în relație cu personajele din snoava de mai sus. **(inteligența naturalistă)**

7. Discutați despre povestirea *Învățătura dată rău se sparge în capul tău*, punându-vă reciproc întrebări despre ce sentimente, idei, atitudini v-a trezit acest text. Împărtășiți grupului mare:

- a. felul în care ați manifestat interes și atenție față de ceea ce v-au spus partenerii de discuție ;
- b. felul în care ați simțit ca v-au ascultat partenerii de discuție atunci când ați avut ceva de spus. **(inteligența interpersonală)**

8. Povestiți o experiență personală pe care o puteți pune în relație cu povestireade maisus./Explicați care este interpretarea/interpretările pe care le dați acestei povestiri, raportându-vă la propria experiență de viață și de lectură. **(inteligența intrapersonală)**

BIBLIOGRAFIE

- 1. Gardner, Howard- "Inteligențe multiple. Noi orizonturi", Editura Sigma, București, 2006
- 2. Gardner, Howard- "Mintea disciplinată: educația pe care o merită orice copil, dincolo de informații și teste standardizate", Editura Sigma, București, 2005

ALTFEL DE REZUMATE

Prof. EPURE NICOLETA

Școala Gimnazială „Dimitrie Sturdza” Tecuci

Accesul la tehnologii al copiilor de vârstă preșcolară sau de școală primară, este o realitate, se întâmplă deja și se întâmplă pe scară mare. La intrarea în clasa 0 din ce în ce mai mulți copii au deja obiceiuri solide de utilizare a telefoanelor mobile, tabletelor sau calculatoarelor, iar mulți dintre ei au deja activitate pe internet, uneori chiar pe rețele sociale, cu sau fără acordul părinților. Această realitate poate fi transformată în avantaj educațional și poate sprijini inclusiv activitatea învățătorului, care poate transforma interesul și curiozitatea elevilor pentru tehnologii mobile și digitale în act de învățare activă și critică.

Am inițiat și parcurs activități care să-i ajute pe elevi să transforme acest obicei într-o oportunitate de învățare. Utilizarea tehnologiilor digitale mobile cu scopul de a fixa informații va duce, în timp, la consolidarea percepției că telefonul mobil nu este doar pentru „distracție”, ci poate fi un mijloc de dezvoltare personală. Dacă achiziționează acest reflex al telefonului ca instrument de lucru încă din clasele primare, ne putem aștepta ca în viața de adult să aibă o conduită critică și responsabilă în utilizarea tehnologiei digitale mobile.

Tehnologiile digitale mobile și internetul vin la pachet cu o serie de provocări pentru care elevii trebuie să fie pregătiți. Așa cum ne dorim ca elevii să ajungă acasă în siguranță după orele de curs și îi învățăm cum să fie în siguranță în spațiul public, la fel trebuie să îi ajutăm să fie în siguranță în mediul virtual. Comportamentul responsabil și spiritul critic în fața conținuturilor on-line se exersează și se deprind precum orice alt tip de comportament. Voi exemplifica cu unul dintre exercițiile parcurse cu elevii mei: „*Altfel de rezumate*”

SCOPURI:

- ❖ Prezentarea unei cărți citite prin realizarea unor mini-filmulețe prin utilizarea unei aplicații gratuite, disponibilă online;
- ❖ Familiarizarea cu prezentarea în public a unui proiect;
- ❖ Încurajarea cititului.

ETAPELE EXERCITIULUI:

- Prezentarea sarcinii de lucru;

- Instalarea, pe telefoanele mobile, a aplicației Start Motion (sau a unei alte aplicații similare);
- Explicații cu privire la modul în care se folosește aplicația;
- Realizarea sarcinii de lucru acasă de către elevi și trimiterea pe email pentru vizionarea în clasă;
- Prezentarea proiectelor la oră.

Exercițiul presupune realizarea unui rezumat, al unei cărți pe care elevii au avut-o de citit, sub formă de poveste animată. În acest fel am sperat să încurajez cât mai mulți elevi să citească. După ce au citit cartea, ei au realizat un rezumat al cărții citite în câteva planșe desenate (minim 5). Pe foi individuale au realizat desene, astfel încât să poată povesti liber la clasă, utilizând doar animația. Le-am explicat ce este o prezentare liberă, fără un text scris: în funcție de imaginile pe care ei le vor desena, colegii lor trebuie să înțeleagă opera. Mai mult, imaginile trebuie să îi ajute astfel încât să le reamintească cele mai importante momente ale operei citite, pentru a putea povesti.

Aplicația Stop Motion se instalează ușor, este gratuită și disponibilă în Google Play/ App Store. După ce a fost selectată opțiunea de export movie, în funcție de canalele de comunicare pe care le-au utilizat, copiii mi-au trimis filmulețul pe WhatsApp, sms, pe e-mail (cei care au adresă de e-mail). Am stabilit cu elevii o dată la care să își trimită proiectele. Pentru a mă asigura că au înțeles ce au de făcut, am exersat cu ei la clasă realizarea unui filmuleț. Pentru că am avut posibilitatea de a proiecta materialele făcute de elevi, pe durata unei ore, am vizionat proiectele trimise. Aceștia au prezentat rezumatul, în timp ce filmulețul era proiectat. Astfel ei au exersat prezentarea liberă a unei opere.

Link către un material video :<https://gopro.com/v/KRP79W5VGV32D>

„Triunghiul” factorilor determinanți ai educației

Prof. Poenașu Cătălin, Colegiul Național „Spiru Haret” Tecuci

Prof. Poenașu Georgiana-Cosmina, Șc. Gim. Nr. 1 Poiana

„Educația începe de acasă” sau cu „cei șapte ani de acasă” sunt expresii care ne indică, fără a avea studii avansate de pedagogie, că primul factor educațional care formează persoana umană, „într-o perspectivă multidirecțională”¹, este reprezentat de **familie**, care are menirea să îl introducă pe copil în valorile pe care le presupune educația.

Familia este mediul natural care exercită cea mai importantă influență asupra actului educativ, asupra copilului. Acesta deschide ochii în sânul familiei și ceea ce observă aici, poate să-i fie definitoriu pentru întreaga lui existență. Dacă în familie un copil va avea parte de un climat propice pentru a primi o educație aleasă, el se va dezvolta armonios pe toate planurile, începând cu cel teoretic, continuând cu cel comportamental, moral și etic, religios. Din cadrul familiei copilul „culege” și învață primele „conținuturi educative”, care nu sunt cuprinse în documente reglatoare, așa cum sunt cele ale învățământului școlar.

Privitor la comportamentul dintr-o familie, susținem că acesta va influența viitorul copilului. Dacă în atitudinea părinților va observa un comportament violent, vulgar, lipsit de norme morale, toate acestea vor fi sădite în conștiința educațională a copilului, dar dacă el va vedea la părinți sau la alți membri aspecte pozitive, unde predomină liniștea familială, respectul și moralitatea, el va avea parte de o acumulare de valori bune, necesare pe tot parcursul vieții.

Pentru a concluziona importanța primului factor în educația copilului trebuie să aducem în discuție un singur termen - „exemplul”. Puterea exemplului este determinantă pentru primul pas pe care îl facem în educația copilului.

Un factor foarte important sau cel mai important al educației copilului este **școala**. Aceasta vine cu o transformare de statut pentru copilul de ieri, care de când a pășit în spațiul școlar, indiferent de nivel, a devenit elev.

Profesorul Constantin Cucoș susține că la nivelul școlii educația ajunge la un stadiu foarte dezvoltat, având un caracter programat, planificat și metodic; educația se realizează în forme diverse, prin activități în comun, elevii învățând unii de la alții; situațiile de învățare sunt întocmite de factori responsabili; conținuturile care sunt transmise sunt selectate cu grijă

¹ Cucoș Constantin, „Pedagogie”, Ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2002, p. 48.

respectând cerințele pedagogiei; apare personalul calificat care se ocupă de instruirea elevului prin diferite metode de predare și învățare, dar care și apreciază și evaluează activitatea elevului.

Acest statut îl responsabilizează și mai mult pe copilul ajuns elev, școala oferindu-i noi experiențe, iar una dintre ele este evaluarea. Dacă în cadrul familie nu era evaluat, școala vine cu o serie de noi instrumente măsurabile, care să observe dacă copilul/elevul și-a îndeplinit datoria, aceea de a învăța, dar și evoluția parcursului educațional.

Toate aceste noi experiențe ale elevului, pot stârni în mintea lui caracterul obligativ al educației. Adese ori întâlnim în rândul elevilor expresii de genul „M-a obligat la școală să...”. Cadrul didactic trebuie să dezvolte nu această latură a obligativității, ci latura necesității. „Este necesar să învățăm istorie, pentru a ne cunoaște strămoșii”. Această luptă între obligativitate și necesitate, în școala, poate fi eradicată prin vocația didactică, sau cum spuneam în rândurile de mai sus prin artă pedagogică, pentru ca școala să nu fie un „bau-bau” pentru elev, iar cel care se ocupă de transmiterea cunoștințelor să fie o prelungire a părintelui de acasă, care să-l asculte pe elev nu doar la lecția prevăzută în programă, ci și la problemele zilnice.

Un alt factor care intră pe scena educației este **Biserica** și reprezentantul acesteia, preotul. „Influența pedagogică a bisericii poate fi deosebit de importantă, ea ne face părtași la tainele vieții supranaturale, la misterele participării la manifestare în lume a divinității. Biserica ne propune un scop și un ideal înalt al perfecționării existenței noastre. Ea ne oferă un model de conduită în persoana și actele instanței transcendente cu un puternic impact asupra credincioșilor. În ea ne reglăm conștiințele și conduitele față de divinitate și față de semenii. Devenim mai buni în fața lui Dumnezeu și în fața oamenilor”².

Biserica prin opera sa, vine ca o completare a actului educativ, pe lângă familie și școală. Ea pune bazele unei formări morale și spirituale, dezvoltă în copil interesul față de artă, arhitectură, pictură și mai ales muzică, iar prin opera sa social filantropică îl educă pe copil în spirit civic, învățându-l ce înseamnă voluntariatul și dezvoltând în el spiritul empatic, de ajutorare a semenului, atât material, cât și spiritual. Tot în cadrul Bisericii se pot organiza diferite activități sportive, care pot dezvolta copilul spre munca în echipă, conștientizând ce înseamnă valoare umană și făcându-l să înțeleagă că și din eșecuri ai ce să înveți.

În tot acest demers al Bisericii, un rol important îl are preotul, care trebuie să fie înzestrat cu resurse culturale multiple, cu profunzime duhovnicească și cu disponibilitate la orice

² Cucoș Constantin, „Educația religioasă, conținut și forme de realizare”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996, p. 119-120.

chemare venită din partea copilului sau a tânărului și nu numai, deoarece „preotul ortodox trebuie să trăiască în lume și pentru lume, misiunea lui fiind cu mult mai grea, căci pentru a îmbunătăți lumea, el trebuie să lupte cu lumea, cu toate ispitele, piedicile și greutatea vieții ei”³.

Pe lângă calitățile intelectuale, preotul trebuie să fie înzestrat cu multiple calități sufletești, pentru a putea exercita un act educativ de o înaltă ținută. În primul rând trebuie să aibă tact pedagogic, asemenea unui profesor, și să-l inițieze treptat pe copil în cadrul și tainele Bisericii, dacă acesta nu a avut parte de o minimă pregătire spirituală în cadrul familiei, trebuie să fie blând și răbdător, smerit și înțelegător, deschis către toate nevoile copilului.

Toate aceste calități ale preotului-educator sunt rezumate de Simeon Mehedinți care scria că „a fi preot înseamnă a fi nobil din naștere, adică un real talent etic. Iar a te ridica pe treptele mai înalte ale ierarhiei bisericești înseamnă că faci parte din aristocrația sufletească a întregii generații cu care ai venit pe pământ”⁴.

După acest itinerariu de rânduri, putem concluziona că toți acești factori educaționali, pe care i-am prezentat anterior, sunt pionii principali ai demersului educativ, iar parteneriatul Familie-Școală-Biserică își arată roadele prin fiecare educabil, care se bucură de acest „triunghi educativ”.

Bibliografie:

1. Cucos Constantin, „Educația religioasă, conținut și forme de realizare”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996;
2. Cucos Constantin, „Pedagogie”, Ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2002,
3. Mehedinți Simeon, „Apropierea de Iisus prin Biserica noastră, prin alegerea educatorilor”, Atelierele grafice Socec & Co., S.A., București, 1935
4. Tomescu Ion, „Reorganizarea învățământului teologic”, Institutul grafic Gutenberg, Râmnicu-Vâlcea, 1935, p. 12

³ Tomescu Ion, „Reorganizarea învățământului teologic”, Institutul grafic Gutenberg, Râmnicu-Vâlcea, 1935, p. 12.

⁴ Mehedinți Simeon, „Apropierea de Iisus prin Biserica noastră, prin alegerea educatorilor”, Atelierele grafice Socec & Co., S.A., București, 1935, p. 45.

METODE INTERACTIVE DE GRUP FOLOSITE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. învă. preșcolar ZAMFIR MONICA

Grădinița P.P. „Prichindel” Tecuci

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții. De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare-copil.

Metodele de învățare activă implică copiii în procesul de învățare în sensul formării lor ca participanți activi la procesul de educare, astfel fiind ajutați să înțeleagă lumea în care trăiesc și să aplice în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educațională alături de cele tradiționale ori în combinație cu acestea.

Iată câteva metode moderne care se pot folosi în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metoda de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebiriile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așează câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebiriile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire „Ce știm despre anotimpuri?” în cercurile mari se așează imagini reprezentative despre anotimpurile toamna și iarna. Copiii completează două caracteristici ale anotimpului toamna (cad frunzele, pleacă păsările călătoare), două

caracteristici ale anotimpului iarna (ninge, îngheață apa) în cercurile exterioare și două asemănări (anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc. O altă activitate în care se poate folosi metoda Bula dublă este o activitate la DLC-joc didactic „În curând voi fi școlar”. În acest joc în cele două cercuri mari se așează imagini cu preșcolari și școlari iar copiii completează cercurile mici din mijloc cu asemănările existente între preșcolari și școlari (sunt copii, se hrănesc și cresc) iar în cercurile exterioare completează cu caracteristicile acestora (preșcolarii se joacă, merg la grădiniță, școlarii merg la școală, învață).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă folosită în activitățile cu preșcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării și rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea” se poate folosi în activități de observare, activități de convorbire, activități practice, etc..

Exemplu. La activitatea Dș observare cu tema „Fructe de toamnă”, se urmărește ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale fructelor care se coc în anotimpul toamna. Se organizează copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei copiii iau din coș un fruct la alegere pe care îl observă, îl analizează, pentru a spune totul despre el. Perechea analizează fructul timp de 3-5 minute, iar la comanda educatoarei „Schimbă perechea” copiii din interior se deplasează și au formează o nouă pereche. Copiii din cercul exterior fac o sinteză a observațiilor anterioare și continuă analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor fructului prin câți mai mulți analizatori. Perechile se schimbă atunci când se epuizează toate ideile copiilor și când fiecare copil a făcut pereche cu toți membrii grupei.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei,, este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită, cât mai multe idei pentru soluționarea unor probleme, fără a critica soluțiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activitățile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginației copiilor și a le dezvolta capacitățile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un șir de ilustrații, în lecturile după imagini, convorbiri și jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema „De ce îmi place anotimpul vară ?” la începutul activității copiii stabilesc împreună caracteristicile anotimpului vară pornind de la întrebarea „Ce știți despre anotimpul vară?”, Fiecare copil răspunde printr-un enunț scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporționale cu numărul

membrilor grupului. După enunțarea ideilor, copiii sunt rugați să reflecteze asupra lor și să se pronunțe care sunt cele mai aproape de adevăr.

Sunt subliniate ideile care se încadrează în sarcina didactică și care conturează ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărțite în 3 categorii:

1. Caracteristici care țin de evoluția naturii
2. Caracteristici care țin de relația omului cu mediul în anotimpul vara
3. Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie și care vor fi eliminate

Explozia stelară este o altă metodă care poate fi folosită în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativității și o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Această metodă poate fi folosită cu bune rezultate în activitățile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic se poate folosi o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii și jetoane. Pe steluța mare se așază o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluțe mici se scrie câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE ?, DE CE ?, CAND ? .

Prin folosirea acestei metode, se urmărește dezvoltarea potențialului creativ al preșcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacității acestora de a alcătui propoziții interogative pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Această metodă are o largă aplicabilitate și se poate folosi în activitățile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În spațiul care intersectează cele două cercuri se așază, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte iar în cele două cercuri- aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea și evaluarea cunoștințelor copiilor, se folosește aceasta metodă în activitățile de povestire, observare, convorbire, etc..

Exemplu, în activitatea DLC-convorbire „Totul despre păsări”, preșcolarii realizează o diagramă în care evidențiază asemănările și deosebirile existente între păsările de curte și păsările sălbatice. De asemenea, această metodă se poate folosi și în jocul didactic „În lumea poveștilor” cu scopul de a verifica cunoștințele copiilor privind poveștile învățate. În cadrul acestui joc, copiii realizează o diagramă Venn în care așază în cele două cercuri personajele

specifice fiecărei povești, iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri asază personajele comune .

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune se pot folosi și alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriuțele gânditoare, studiu de caz etc..

Bibliografie.

Silvia Breben, Elena Goncea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves 2002.

Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – Activități bazate pe inteligențe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005

Lucia Gluiga, Jodi Spiro – Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice, București 2001.

Jocuri pentru minți istețe

Prof. PARASCHIV MIRELA MAGDA

Școala Gimnazială "Dimitrie Sturdza" Tecuci

Moto: „Obiectul matematicii este atât de serios, încât este util să nu pierdem ocazia de a-l face puțin mai distractiv.” (Blaise Pascal)

Jocurile didactice îi pun pe elevii noștri în situația de a selecta, clasifica, împerechea – pe baza unor criterii mai simple ori mai complexe - de a compune și descompune numere ori figure geometrice; astfel le sunt stimulate gândirea, atenția - atribute ale unei personalități armonioase.

Dând jocurilor didactice un caracter distractiv îi atragem pe copii și le ușurăm rezolvarea sarcinilor, știut fiind că orice muncă făcută cu plăcere pare mai ușoară. Totodată, pe parcursul jocului, copilul se familiarizează cu efortul intelectual susținut.

Efectele formative ale acestor jocuri:

- Energizarea grupului de elevi;
- Concentrarea atenției;
- Mobilizarea spre o activitate productivă;
- Dezvoltarea gândirii logice;
- Asigurarea conexiunii inverse;
- Intensificarea calculului mintal;
- Socializarea grupului de elevi.

Iată câteva exemple de jocuri utilizate la clasă:

1. Aventura matematică

- Elevii formează un cerc mare. Se numără crescător din 2 în 2, iar cei cu numere pare fac un pas în interiorul cercului și se întorc cu fața spre un partener, formându-se, astfel, perechi.
- La semnalul învățătorului: “Rotație!”, elevii din interiorul cercului se mișcă spre dreapta, ceilalți rămân pe loc.
- Se salută unul cu altul oferindu-și câte un exercițiu matematic.
- Jocul se continuă până la poziția inițială.
- Învățătorul evaluează activitatea elevilor, urmărind corectitudinea calculelor.

2. Moșul cu pălărie

- Elevii sunt așezați în cerc (pe scaune sau în picioare).
- Învățătorul va porni pe cerc o pălărie, care va trece din mână în mână, rostind cuvintele:

“Moșul e cu pălărie

Moșul nostru multe știe!”

-Pălăria se oprește la unul din elevi, care devine Moșul Atotștiutor.

-Acesta trece în interiorul cercului și va rezolva un exercițiu de calcul oral sau o problemă simplă.

- În cazul unui răspuns corect, ceilalți elevi exclamă:

“Moșul nostru multe știe

Lasă altul moș să fie!”

-În cazul unui răspuns greșit:

“Moșul nostru nu prea știe

Lasă altul moș să fie!”

3. Exercițiu de creativitate - Călătorie în “Țara Matematicii”

-Se stabilesc grupele de lucru.

-Se împart coli mari albe pe care fiecare grupă, își va imagina o “Țară a Matematicii” (fie sub formă de cifră sau figură geometrică).

-Vor stabili capitala (de ex. SUMĂreni, UNGHIreni, CALCULEști, etc.), apoi vecinii țării: LIMBALia, MUZICenia, FIZICenia, etc. Se stabilesc unele forme de relief: Munții CIFREni, Câmpia ADUNAREA, Lacul MULȚIMILOR, marea PROBLEMĂ, etc.

-Se marchează un traseu, pe care trebuie să-l parcurgă elevii, de ex. “Să călătorim de la localitatea Sumeasca spre localitatea Problemeni, trecând prin Munții Cifreni, etc. În fiecare loc de popas se găsesc exerciții de rezolvat sau alte sarcini de îndeplinit.

-La finalul “călătoriei” elevii vor primi diplomă de “Bun matematician” al Țării Matematicii.

4. O memorie fantastică

Pot ghici orice număr din tabel care este în prealabil acoperit.

Explicație: Dacă se ascunde un număr, merg pe diagonală în sus 4 căsuțe și din nr. aflat scad 8, iar dacă merg pe diagonală în jos, din nr. aflat adun 8.

35	23	80	32	17	46	44	34
22	41	20	81	68	56	61	78
16	59	77	63	50	11	79	75
62	13	37	82	58	57	10	39
9	38	36	26	27	15	72	24
60	48	53	70	14	33	12	73
42	3	71	67	8	51	69	55
50	49	2	31	54	5	29	74
19	7	64	16	1	30	28	18
6	25	4	65	52	40	45	62

5. Ghicirea unui număr de două cifre

- Alegeți un număr de două cifre.
- Înmulțiți numărul cu 10.
- Din rezultatul obținut scădeți un multiplu de-al lui 9 mai mic decât 90.
- Îmi spuneți rezultatul, iar eu vă spun numărul la care v-ați gândit.

Explicație: Din rezultatul transmis, la primele două cifre adun cea de-a treia

De exemplu: dacă rezultatul operațiilor de mai sus este 182, atunci numărul de 2 cifre va fi $18+2$, adică 20.

6. Turnul făcut din zaruri

- Construiți un turn din 3 zaruri.
- Însumați fețele care sunt ascunse și notați rezultatul pe o hârtie.
- Fără a calcula pot ghici și eu suma fețelor ascunse.

Explicație: Trebuie să văd fața de sus a zarului din vârful turnului și să scad din 21 valoarea văzută. Zarurile au pe fețele opuse suma 7 deci în total 21.

Dacă ar fi 4 zaruri, rezultatul se obține scăzând din 28 fața care se vede de deasupra.

Jocuri terapeutice pentru copiii cu ADHD

Prof. DĂNĂILĂ MIRELA

Liceul Tehnologic "Costache Conachi" Pechea

ADHD- deficit de atenție și hiperactivitate sau THDA- tulburare hiperchinetă cu deficit de atenție, reprezintă aceeași afecțiune neurobiologică, întâlnită în primii ani de copilărie- până la vârsta de 7 ani. Această boală afectează anumite zone ale creierului care îi ajută pe copii să rezolve probleme, să planifice lucrurile, să înțeleagă acțiunile celorlalți și să își controleze impulsurile.

Principalele simptome ale ADHD sunt hiperactivitatea- copilul nu poate sta locului, se mișcă și vorbește continuu, impulsivitatea- copilul are un comportament și un limbaj necontrolat și tulburările de concentrare- copiii se plictisesc și sunt distrași repede de la activități.

Se poate spune că în general copiii sunt ușor hiperactivi, își pot menține atenția puțin timp (în funcție de vârstă), însă la copiii bolnavi aceste simptome afectează învățarea, adaptarea la mediul din grădiniță și mai apoi la cel școlar și sunt afectate de asemenea relațiile cu ceilalți copii.

Cauza acestei boli nu este pe deplin cunoscută, existând teorii care iau în considerare preponderent cauze genetice, factori de mediu și caracteristici fizice ale creierului. Băieții sunt mai predispuși la boală, astfel că și numărul acestora este de patru ori mai mare decât la fete.

Pe lângă diversele activități pentru copiii cu ADHD, există și o multitudine de jocuri în care aceștia pot fi antrenați. Jocuri terapeutice pentru copiii cu ADHD pot fi jucate inclusiv acasă, în sânul familiei, ele aducând un plus de beneficiu prin faptul că apropie emoțional copilul de părinții și frații săi.

Iată câteva sugestii în acest sens:

Jocul cu diverse obiecte

Luăm câteva obiecte pe care le așezăm pe podea sau pe o tavă. Lăsăm copilul să le studieze timp de aproximativ 30 de secunde, apoi le acoperim și îi cerem să le denumească. O altă variantă a jocului este să descoperim unul dintre obiecte și să îi cerem să indice care sunt obiectele ce au rămas acoperite. Acest joc antrenează capacitatea de concentrare și memoria de scurtă durată.

Jocurile "cu scop":

Sunt acele jocuri în care copilul trebuie să își aștepte rândul, trebuie să asculte și să urmeze instrucțiuni, să își dezvolte rezistența la frustrare și, atunci când nu reușește, să nu renunțe imediat ci să încerce de mai multe ori sau chiar să ceară ajutorul la nevoie.

Jocul "de-a prinselea"

Copilul aleargă și noi trebuie să îl pridem. Dacă reușim să îl atingem, el trebuie "să înghețe", adică să rămână nemișcat timp de 10 secunde. După ce trec cele 10 secunde, are voie să fugă din nou. Acest joc antrenează autocontrolul și, în plus, este foarte distractiv.

Jocul cutiei cu surprize

Într-o cutie sau sacoșă așezăm obiecte de forme și texturi diferite, cât mai diverse și interesante. Copilul are voie să le pipăie dar nu să le și vadă. Va trebui să le recunoască doar bazându-se pe simțul tactil.

Jocul de identificare a "intrusului"

Se bazează pe imagini în care anumite piese sau elemente nu se potrivesc categoriei respective (exemplu o imagine a unei ferme de animale în care apare și un avion). Cerem copilului să ne indice "intrusul", adică elementul care face notă discordantă. Acest joc încurajează atenția și capacitatea de analiză.

Jocul de identificare a diferențelor

Arătăm copilului două imagini ce la prima vedere par identice dar care în realitate prezintă mici diferențe și solicităm copilul să identifice aceste diferențe. Imaginile trebuie să fie cât mai interesante și să facă parte din sfera sa de interes. Copilul trebuie să fie încurajat și antrenat în acest joc, astfel încât să îl perceapă ca fiind distractiv. Acest joc încurajează copilul să fie atent, să gândească, să compare și să noteze diferențele observate.

Jocuri ce implică asamblarea unui puzzle, rezolvarea unui labirint sau (dacă e mai mare și are bagajul lingvistic necesar) **a unui rebus ori a cuvintelor încrucișate.**

Atunci când folosim tema labirintului, putem cere copilului să ajungă din punctul X în punctul Y unind aceste două puncte cu ajutorul unui creion pe care să nu îl lase jos sau să privească în altă parte până nu îndeplinește sarcină. Acest tip de jocuri este foarte util pentru a dezvolta capacitatea de concentrare, atenția, răbdarea. Asamblarea de puzzle dezvoltă foarte mult și capacitatea de a privi o imagine în ansamblu concentrându-se în același timp la detalii.

Toate aceste jocuri și activități îl încurajează să rămână într-un loc și să își focalizeze atenția asupra a ceea ce face.

Proiectul școlar tematic

Prof. MARINELA TEODORA NICOLAU

Colegiul Național "Ana Aslan" Brăila

Clasa : a IV-a

Discipline: Limba și literatura română, Istorie

Proiect tematic

Competențe cheie:

- Comunicare în limba maternă,
- Competențe sociale și civice,
- A învăța să înveți,
- Competențe digitale.

Obiectivul principal al acestui proiect tematic este acela de a reconstitui, a recapitula, de a aprofunda, a cerceta și a evalua momentele semnificative din viața și activitatea lui Alexandru Ioan Cuza, prin prisma lecturilor studiate și întocmirea unui portofoliu: "Alexandru Ioan Cuza - domnitorul României".

Am realizat împreună cu elevii clasei a IV-a, în cadrul orelor de Limba și literatura română și Istorie, proiectul de evaluare interdisciplinar "Alexandru Ioan Cuza - domnitorul României". Am pornit în elaborarea proiectului de la următoarele materiale/activități suport :

1. legenda în proză "Cuza Vodă și sultanul" de Dumitru Almaș
2. povestirea « Moș Ion Roată și Unirea » de Ion Creangă
3. poezia - cântec "Cuza Vodă" de V. Alecsandri
4. documentare prin intermediul internetului: castelul de la Ruginoasa
5. vizită la biblioteca școlii, biblioteca municipală (consultarea volumelor ce vizează tema dată)
6. vizită la Casa memorială «Al. I. Cuza » Galați
7. desene colective (ilustrarea unor lecturi din cele date suport, benzi desenate)
8. compuneri ale elevilor.

Trebuie menționat că evaluarea produsului final se va face prin prezentare orală, liberă de către fiecare grupă, învățătorul fiind permanent consilier și evaluator final, fără să se negligeze

părerile elevilor. Se va lucra pe patru grupe cu câte 5-6 elevi, cu lideri de grupă și cu teme date pentru fiecare grupă. Grupele vor aduna materiale separat, în câte o mapă care, apoi, va forma un capitol din întreg proiectul. Temele grupelor:

Grupa I - " Alexandru Ioan Cuza în istoria românilor"

Grupa a II-a - "Portretul fizic și moral al lui Alexandru Ioan Cuza"

Grupa a III-a - "Figura lui Alexandru Ioan Cuza în literatura română"

Grupa a IV-a - "Pe urmele marelui Alexandru Ioan Cuza"

Produsul final poate fi un portofoliu care să cuprindă:

1. bibliografie;
2. portretul lui Alexandru Ioan Cuza;
3. album de ilustrate "Alexandru Ioan Cuza în istorie";
4. poster - anii de domnie, lupte importante, ctitorii, locul de veci; canonizare;
5. proză - portretul fizic și moral al domnitorului făcut de cronicarii vremii;
6. schemă - trăsături fizice și morale reieșite din lecturile studiate;
7. fragmente din lecturi istorice, de pe internet:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=H3OSzsEQ4jo&feature=emb_title
8. imagini preluate de pe internet privind tema dată;
9. cântece despre Unire, „Hora Unirii”
10. desene realizate de elevi, individual și colectiv, reprezentând portretul lui Alexandru Ioan Cuza (copil și domnitor);
10. compuneri - creații ale elevilor pe tema dată;
11. dramatizare "Cuza Vodă și Unirea".

Relații și interacțiuni educaționale în clasa de elevi

Prof. Irimia MIOARA IRIMIA
Școala Gimnazială „Iorgu Iordan”, Tecuci

Existența umană ar fi greu de conceput în afara relațiilor sociale, variate, multiforme și care acționează în planuri diferite. Un caz aparte al relațiilor sociale îl ocupă relațiile interpersonale, "... legături psihologice, conștiente și directe între oameni."

Elevul, în condițiile vieții școlare, nu trăiește izolat, ci într-un angrenaj social, viața sa afectivă, activitatea intelectuală și nu mai puțin cea profesională desfășurându-se în interiorul și în interdependență cu mediul socio-școlar înconjurător sau în condițiile date de acesta. Copilul stabilește relații interpersonale încă din fragedă copilărie, cu mama, cu familia sa, în timp ce, pe măsura dezvoltării sale, procesul de socializare se amplifică.

Relațiile copilului cu grupurile sociale în care se va integra de-a lungul existenței sale (în cazul nostru, clasa de elevi) vor exercita o importanță deosebită, atât asupra evoluției sale, ca persoană în permanentă devenire, cât și asupra randamentului activității desfășurate (în cazul de față, învățarea). Îndeplinirea unor sarcini sau activități comune determină între membrii grupului respectiv relații funcționale de interdependență, în vederea atingerii scopului comun propus. Pe de altă parte, pe lângă relațiile legate strict de natura obligațiilor sau a activităților, viața în grup comportă totdeauna și aspecte emoțional-afective, precum și momente de tensiune și conflict.

Voi descrie pe scurt câteva jocuri, activități utilizate de mine la clasă în vederea stabilirii unor relații interpersonale cu efecte pozitive asupra elevilor.

Un joc interesant și plăcut elevilor a fost cel de spargere a gheții, ilustrat mai jos. Elevii au fost puși să-și aleagă o ceașcă cu ceai, (material prezentat într-un PowerPoint) după preferință, apoi le-am „citit,” și „semnificația” ceștii alese. S-au „cuplat,” elevii cu aceleași preferințe și au discutat între ei dacă acela era sentimentul pe care-l nutreau și ce soluții găsesc ei pentru a-și manifesta cât mai pozitiv acea stare.

Jocul a condus la apropierea dintre elevi, rezolvarea sau eliminarea unor animozități.

Cerc în cerc - Joc de cunoaștere

La început, jucătorii stau într-un cerc mare. Se împart în 1, 2; 1, 2; etc. (animatorul stă în mijloc și le atrage atenția cu degetul mare ridicat pt. 1, cu degetul mare + arătător pt. 2).

Jucătorii care au nr. 2 formează un cerc mai mic în mijloc; se întorc cu fața către cei cu nr. 1 și formează perechi. La start fiecare jucător din perechi începe să discute încercând să găsească trei lucruri în comun și o diferență. Când animatorul bate din palme, jucătorii care au nr. 1 schimbă locul în dreapta (cei cu nr. 2 rămân pe loc) (sau invers) și continuă discuția. Conversația se sfârșește când fiecare jucător a ajuns la locul de unde a pornit. Se reface cercul mare. Dacă am auzit ceva ce ne-a impresionat (despre cineva, dacă am găsit lucruri interesante în comun) spunem.

Eu niciodată n-am...

Jucătorul care nu are scaun va sta în mijlocul cercului și va spune tare un lucru pe care nu l-a făcut. De exemplu, "Eu niciodată nu am sărit cu parașuta." sau " Eu niciodată nu am furat.", etc. Toți cei care se regăsesc în ceea ce au auzit trebuie să își schimbe locurile între ei foarte repede. Ceea ce jucătorii spun este și în funcție de cât de bine se cunosc.

Faptul că personalitatea elevului se conturează și se manifestă în interdependență cu viața grupului din care el face parte, cu normele și valorile pe care acesta le dezvoltă, constituie un argument definitoriu al covârșitoarei importanțe a grupului clasă pentru rolul de multiplu fundal al relațiilor interpersonale dezvoltate aici.